

સ્વાધ્યાય કલા : ૫

(-----)

- આશીર્વાદ •

અધ્યાત્મયોગી પૂજ્ય આચાર્યશ્રી
વિજયકલાપૂર્ણસૂરીશ્વરજી મ.સા.

- પ્રેરણા •

પૂ.આ.શ્રી વિજયકલાપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા.

પૂ.પં.શ્રી કલ્પતરુવિજયજી મ.સા.

- સંપાદન •

પં. મુક્તિચન્દ્રવિજય
ગણિ મુનિચન્દ્રવિજય

- પ્રકાશન •

શાન્તિ જિન આરાધક મંડલ

C/o. ભોગીલાલ ગાંધી

શાન્તિ નિકેતન, P.O. મનફરા, જી. કચ્છ,

તા. ભયાળી, પીન : ૩૭૦ ૧૪૦.

ફોન : (૦૨૮૩૭) ૨૮૬૬૩૮

- દ્રવ્ય સહાયક •

નવજીવન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક

જૈન સંઘ જ્ઞાનખાતું

લેમિંગ્ટન રોડ, મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૦૮.

- પુસ્તક :

સ્વાધ્યાય કલા : ૫

(-----)

- સંપાદન :

પં. મુક્તિચન્દ્રવિજય

ગણિ મુનિચન્દ્રવિજય

- પ્રેરણા :

પૂ.આ.શ્રી વિજયકલાપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા.

પૂ.પં.શ્રી કલ્પતરુવિજયજી મ.સા.

- પ્રાપ્તિસ્થાન :

શાન્તિ જિન આરાધક મંડલ

C/o. ભોગીલાલ ગાંધી

શાન્તિ નિકેતન, P.O. મનફરા, જી. કચ્છ,

તા. ભયાળી, પીન : ૩૭૦ ૧૪૦.

ફોન : (૦૨૮૩૭) ૨૮૬૬૩૮

- મુદ્રક :

Tejas Printers

403, VimalVihar Apartment, 22, Saraswati

Society, Nr. Jain Merchant Society, Paldi,

AHMEDABAD - 7. • Ph. : (079) 6601045

कलिकालसर्वज्ञश्रीडेभयन्द्रायार्यरचितम्

● योगशास्त्रम् ●

प्रथमः प्रकाशः

● आद्याक्षरो ●

नपकृश्रुयो (५), भूक्षिक्या'अडो' (१०), पूअततय (१५),
यरुस'अडि'न (२०), प्रि'अना'दिसत्मा (२५), मडाआसस्त्री
(३०), स्त्रीस्पअ'अथ'ई (३५), लो'अव'द्विआक (४०), विसंउशअ
(४५), सन्यापा'अन'कृ (५०), व्य'अज'य'अडे'टी'अन्त' (५६)
नमो दुर्वाररागादि, -वैरिवारनिवारिणे ।
अर्द्धते योगिनाथाय, मडावीराय तायिने ॥ १ ॥
पन्नगे य सुरेन्द्रे य, कौशिके पादसंपृशि ।
निर्विशेषमनस्काय, श्रीवीरस्वामिने नमः ॥ २ ॥
कृतापराधेऽपि जने, कृपामन्थरतारयोः ।
ईषद्भाष्यार्द्रयोर्भद्रं, श्रीवीरजिननेत्रयोः ॥ ३ ॥
श्रुताम्भोधेरधिगम्य, सम्प्रदायाय्य सद्गुरोः ।
स्वसंवेदनतश्चापि, योगशास्त्रं विरच्यते ॥ ४ ॥
योगः सर्वविपद्वल्ली-विताने परशुः शितः ।
अमूलमन्त्रतन्त्रं य, कार्मणं निर्वृत्तिश्रियः ॥ ५ ॥
भूयांसोऽपि डि पाप्मानः, प्रलयं यान्ति योगतः ।
यडुवाताद् धनधना, धनाधनघटा ईव ॥ ६ ॥
क्षिणोति योगः पापानि, यिरकाकार्जिजतान्यपि ।
प्रयितानि यथैधांसि, क्षणादेवाशुशुक्षणिः ॥ ७ ॥

कङ्कविप्रुष्टमलामर्श-सर्वोषधिमडर्द्धयः ।
सम्भिन्नस्रोतोलब्धिश्च, यौगं ताडुवडम्बरम् ॥ ८ ॥
यारणाशीविषावधि-, मनःपर्यायसम्पदः ।
योगकल्पद्रुमस्यैता, विकसिकुसुमश्रियः ॥ ९ ॥
अडो योगस्य माडात्म्यं, प्राज्यं साम्राज्यमुद्धरन् ।
अवाप केवलज्ञानं, त्मरतो त्मरताधिपः ॥ १० ॥
पूर्वमप्राप्तधर्माऽपि परमानन्दनन्दिता ।
योगप्रभावतः प्राप, मरुदेवा परं पदम् ॥ ११ ॥
भ्रतस्त्रीभ्रूणगोघात-, पातकान्नरकतिथेः ।
दृढप्रहारिप्रभृते-र्योगो उस्तावलम्बनम् ॥ १२ ॥
तत्कालकृतदुष्कर्म-कर्मठस्य दुरात्मनः ।
गोप्त्रे यिलातिपुत्रस्य, योगाय स्पृहयेन्न कः ? ॥ १३ ॥
तस्याजननिरेवास्तु, नृपशोर्भोधजन्मनः ।
अविद्धकर्णो यो योग, ईत्यक्षरशलाकया ॥ १४ ॥
यतुर्वर्गेऽग्रणीर्भोक्षो, योगस्तस्य य कारणम् ।
ज्ञानश्रद्धानयारित्र-, रूपां रत्नत्रयं य सः ॥ १५ ॥
यथावस्थिततत्त्वानां, संक्षेपाद्विस्तरेण वा ।
योऽवबोधस्तमत्राडुः, सम्यग्ज्ञानं मनीषिणः ॥ १६ ॥
रुचिर्जिनोक्ततत्त्वेषु, सम्यक्श्रद्धानमुच्यते ।
जायते तन्निर्गोण, गुरोरधिगमेन वा ॥ १७ ॥
सर्वसावद्ययोगानां, त्यागश्चारित्रमिष्यते ।
कीर्तितं तदडिंसादि-, व्रतभेदेन पञ्चधा ॥ १८ ॥

अहिंसासूनृतास्तेय-, ब्रह्मचर्यापरिग्रहाः ।
 पञ्चभिः पञ्चभिर्युक्ता, भावनाभिर्विमुक्तये ॥ १९ ॥
 न यत् प्रमादयोगेन, ज्वितव्यपरोपणम् ।
 त्रसानां स्थावराणां य, तदहिंसाप्रतं मतम् ॥ २० ॥
 प्रियं पथं वयस्तथ्यं, सूनुतप्रतमुच्यते ।
 तत्तथ्यमपि नो तथ्य-मप्रियं याहितं य यत् ॥ २१ ॥
 अनादानमदत्तस्या, - स्तेयप्रतमुदीरितम् ।
 ब्राह्म्याः प्राणा नृणांमर्थो, उरता तं उता छि ते ॥ २२ ॥
 द्विव्यौदारिककामानां, कृतानुमतिकारितैः ।
 मनोवाङ्कायतस्त्यागो, ब्रह्माष्टादशधा मतम् ॥ २३ ॥
 सर्वभावेषु मूर्च्छाया-स्त्यागः स्यादपरिग्रहः ।
 यदसत्स्वपि ज्ञयेत, मूर्च्छाया चित्तविप्लवः ॥ २४ ॥
 भावनाभिर्भावितानि, पञ्चभिः पञ्चभिः कृमात् ।
 मडाप्रतानि नो कस्य, साधयन्त्यव्ययं पदम् ॥ २५ ॥
 मनोगुप्त्येषणादाने-र्याभिः समितिभिः सदा ।
 दृष्टान्नपानग्रहणो-नाहिंसां भावयेत् सुधीः ॥ २६ ॥
 उास्यलोभभयक्रोध-प्रत्याभ्यानेर्निरन्तरम् ।
 आलोच्य भाषणेनापि, भावयेत् सूनुतप्रतम् ॥ २७ ॥
 आलोच्यवग्रहयारजा-भीक्ष्णावग्रहयायनम् ।
 अेतावन्मात्रमेवैत-दित्यवग्रहधारणम् ॥ २८ ॥
 समानधार्मिकेभ्यश्च, तथावग्रहयायनम् ।
 अनुज्ञापितपानान्ना-शनमस्तेयभावनाः ॥ २९ ॥ युग्मम्

श्रीषष्ठपशुमद्वेश्मा-सनकुड्यान्तरोज्जनात् ।
 सरागस्त्रीकथात्यागात्, प्राग्गतस्मृतिवर्जनात् ॥ ३० ॥
 श्रीरम्याङ्गेषुस्वाङ्ग-संस्कारपरिवर्जनात् ।
 प्रणीतात्यशनत्यागाद्, ब्रह्मचर्यं तु भावयेत् ॥ ३१ ॥ युग्मम्
 स्पर्शो रसे य गन्धे य, रूपे शब्दे य उरिणि ।
 पञ्चस्वितीन्द्रियार्थेषु, गाढं गार्धस्य वर्जनम् ॥ ३२ ॥
 अेतेष्वेवामनोशेषु, सर्वथा द्वेषवर्जनम् ।
 आङ्ग्यन्यप्रतस्यैवं, भावनाः पञ्च कीर्त्तिताः ॥ ३३ ॥ युग्मम्
 अथवा पञ्चसमिति-गुप्तित्रयपवित्रितम् ।
 यरित्रं सम्यक्चारित्र-मित्याहुर्भुनिपुङ्गवाः ॥ ३४ ॥
 र्थ्याभावेषुषणादान-निकेपोत्सर्गसंज्ञिकाः ।
 पञ्चाहुः समितीस्तिस्रो, गुप्तीस्त्रियोगनिग्रहात् ॥ ३५ ॥
 लोकातिवाहिते मार्गे, युष्मिन्ते भास्वदंशुभिः ।
 जन्तुरक्षार्थमालोक्य, गतिरीर्या मता सताम् ॥ ३६ ॥
 अवद्यत्यागतः सर्व-जनीनं मितभाषणम् ।
 प्रिया वायंयमानां सा, भाषासमितिरुच्यते ॥ ३७ ॥
 द्वियत्वारिंशता त्मिक्षा-दोषैर्नित्यमदूषितम् ।
 मुनिर्यदन्नमादत्ते, सैषणासमितिर्मता ॥ ३८ ॥
 आसनादीनि संवीक्ष्य, प्रतिलिप्य य यत्नतः ।
 गृह्णीयान्निक्षिपेद्वा यत्, सादानसमितिः स्मृता ॥ ३९ ॥
 कङ्कमूत्रमलप्रायं, निर्जन्तुजगतीतले ।
 यत्नाद्यद्दुत्सृजेत् साधुः, सोत्सर्गसमितिर्भवेत् ॥ ४० ॥

विमुक्तकल्पनाजलं, समत्वे सुप्रतिष्ठितम् ।
 आत्मारामं मनस्तज्ज्ञै-र्मनोगुप्तिरुदाहता ॥ ४१ ॥
 संज्ञाद्विपरिहारेण, यन्मौनस्यावलम्बनम् ।
 वाग्वृत्तेः संवृतिर्वा या, सा वाग्गुप्तिरिडोच्यते ॥ ४२ ॥
 उपसर्ग-प्रसङ्गेऽपि, कायोत्सर्गजुषो मुनेः ।
 स्थिरीभावः शरीरस्य, कायगुप्तिर्निगद्यते ॥ ४३ ॥
 शयनासननिक्षेपा-दानयङ्कमणेषु यः ।
 स्थानेषु येष्टानियमः, कायगुप्तिस्तु साऽपरा ॥ ४४ ॥
 ऐतश्चारित्रगात्रस्य, जननात् परिपालनात् ।
 संशोधनाय साधूनां, मातरोऽष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ ४५ ॥
 सर्वात्मना यतीन्द्राणा-मेतय्यारित्रमीरितम् ।
 यतिधर्मानुरक्तानां, देशतः स्यादगारिणाम् ॥ ४६ ॥
 न्यायसम्पन्नवित्तवः, शिष्टायारप्रशंसकः ।
 कुलशीलसमैः सार्द्धं, कृतोद्वाडोऽन्यगोत्रजैः ॥ ४७ ॥
 पापभीरुः प्रसिद्धं य, देशायारं समाचारन् ।
 अवर्षवादी न क्वापि, राजादिषु विशेषतः ॥ ४८ ॥
 अनतिव्यक्तगुप्ते य, स्थाने सुप्रातिवेशिके ।
 अनेकनिर्गमद्वार-विवर्जितनिकेतनः ॥ ४९ ॥
 कृतसङ्गः सदायारै-र्मातापित्रोश्च पूजकः ।
 त्यजन्नुपप्लुतं स्थान-मप्रवृत्तश्च गर्हिते ॥ ५० ॥
 व्ययमायोचितं कुर्वन्, वेषं वित्तानुसारतः ।
 अष्टभिर्धीगुणैर्युक्तः, शृण्वानो धर्ममन्वडम् ॥ ५१ ॥

अञ्जुर्लो भोजनत्यागी, काले लोक्ता य सात्स्यतः ।
 अन्योन्याप्रतिबन्धेन, त्रिवर्गमपि साधयन् ॥ ५२ ॥
 यथावदतिथौ साधौ, दीने य प्रतिपत्तिकृत् ।
 सदान्भिनिविष्टश्च, पक्षपाती गुणेषु य ॥ ५३ ॥
 अदेशकालयोश्चर्या, त्यजन् जानन् बलाबलम् ।
 वृत्तस्थज्ञानवृद्धानां, पूजकः पोष्यपोषकः ॥ ५४ ॥
 दीर्घदर्शी विशेषज्ञः कृतज्ञो लोकवल्लभः ।
 सलज्जः सदयः सौम्यः, परोपकृतिकर्मठः ॥ ५५ ॥
 अन्तरङ्गारिषड्वर्ग-परिहारपरायणः ।
 वशीकृतेन्द्रियग्रामो, गृह्णिधर्माय कल्पते ॥ ५६ ॥

(दशभिःकुलकम्)

• • • • •

द्वितीयः प्रकाशः

• आद्याक्षरो •

सया 'अटे'सध्या (५), येनामसप (१०), दु 'अपौ'मिसश (१५),
 श्वैशविपया (२०), निप्रावदीनि (२५), मिश्रकुडि 'अपि' (३०),
 दवियओम (३५), अयेवदेश (४०), इतिद्वोषद (४५), संययोकोमा
 (५०), 'अडि'दीमकस (५५), 'अस' 'अस' 'अस' निष्प (६०),
 न 'अल्पा'ज्ञा 'अली'दो (६५), प 'अयं' 'अयो'दि (७०), मिसंदूप 'अन'
 (७५), परकयोर (८०), स्त्रीवसवप्रा (८५), निभममां 'अपि' (९०),
 नकुनास्वामी (९५), प्रासस्वविला (१००), 'अक' 'अन'प्रायि (१०५),
 'अस' 'पत्रसंसं' (११०), मुतृत 'असं'स (११५).

सम्यक्त्वमूलानि पञ्चा-शुभ्रतानि गुणास्त्रयः ।
 शिक्षापदानि यत्वारि, व्रतानि गृहभेदिनाम् ॥ १ ॥
 या देवे देवताबुद्धि-गुरौ य गुरुतामतिः ।
 धर्मं य धर्मधीः शुद्धा, सम्यक्त्वमिदमुच्यते ॥ २ ॥
 अदेवे देवबुद्धिर्या, गुरुधीरगुरौ य या ।
 अधर्मं धर्मबुद्धिश्च, मिथ्यात्वं तद्विपर्ययात् ॥ ३ ॥
 सर्वज्ञो जितरागादि-दोषस्त्रैलोक्यपूजितः ।
 यथास्थितार्थवादी य, देवोऽर्हन् परमेश्वरः ॥ ४ ॥
 ध्यातव्योऽयमुपास्योऽय-मयं शरणमिष्यताम् ।
 अस्यैव प्रतिपत्तव्यं, शासनं येतनाऽस्ति येत् ॥ ५ ॥
 ये स्त्रीशस्त्राक्षसूत्रादि-, रागाद्यङ्ककलङ्किताः ।
 निग्रहानुग्रहपरा-स्ते देवाः स्युर्न मुक्तये ॥ ६ ॥
 नाट्याङ्कलाससङ्गीता-द्युपप्लवविसंस्थुलाः ।
 लम्भयेयुः पदं शान्तं, प्रपन्नान् प्राणिनः कथम् ॥ ७ ॥
 मलाप्रतधरा धीरा, भैक्षमात्रोपश्रुविनः ।
 सामायिकस्था धर्मोप-देशका गुरवो मताः ॥ ८ ॥
 सर्वात्मिवापिषः सर्व-भोजिनः सपरिग्रहाः ।
 अब्रह्मचारिणो मिथ्यो-पदेशा गुरवो न तु ॥ ९ ॥
 परिग्रहारम्भमग्ना-स्तारयेयुः कथं परान् ।
 स्वयं दरिद्रो न पर-मीश्वरीकर्तुमीश्वरः ॥ १० ॥
 दुर्गतिप्रपतत्प्राणि-धारणाद्धर्म उच्यते ।
 संयमादिर्दशविधः, सर्वज्ञोक्तो विमुक्तये ॥ ११ ॥

अपौरुषेयं वयन-मसम्भवि भवेद्यदि ।
 न प्रमाणां भवेद्वायां, ह्यासाधीना प्रमाणाता ॥ १२ ॥
 मिथ्यादृष्टिभिराम्नातो, हिंसाद्यैः क्लृषीकृतः ।
 स धर्मं धृति वित्तोऽपि, भवभ्रमणकारणम् ॥ १३ ॥
 सरागोऽपि हि देवश्चेद्, गुरुरब्रह्मयार्यपि ।
 कृपाहीनोऽपि धर्मः स्यात्, कष्टं नष्टं उडा जगत् ॥ १४ ॥
 शमसंवेगनिर्वेदा-नुकम्पास्तिक्यलक्षणैः ।
 लक्षणैः पञ्चभिः सम्यक्, सम्यक्त्वमुपलक्ष्यते ॥ १५ ॥
 स्वैर्यं प्रभावना भक्तिः, क्रौशलं जिनशासने ।
 तीर्थसेवा य पञ्चास्य, भूषणानि प्रयक्षते ॥ १६ ॥
 शङ्का काङ्क्षा विधिकित्सा, मिथ्यादृष्टिप्रशंसनम् ।
 तत्संस्तवश्च पञ्चापि, सम्यक्त्वं दूषयन्त्यलम् ॥ १७ ॥
 विरतिं स्थूलहिंसादे-द्विविधत्रिविधादिना ।
 अहिंसादीनि पञ्चाशु-व्रतानि जगद्गुर्जिनाः ॥ १८ ॥
 पङ्गुकुष्ठिकुष्ठित्वादि, दृष्टवा हिंसाङ्गं सुधीः ।
 निरागत्रसजन्तूनां, हिंसां सङ्कल्पतस्त्यजेत् ॥ १९ ॥
 आत्मवत् सर्वभूतेषु, सुषुप्तुः प्रियाप्रिये ।
 यिन्तयन्नात्मनोऽनिष्टां, हिंसामन्यस्य नायरेत् ॥ २० ॥
 निरर्थिकां न कुर्वीत, श्रवेषु स्थावरेष्वपि ।
 हिंसामहिंसाधर्मज्ञः, काङ्क्षन्भोक्षमुपासकः ॥ २१ ॥
 प्राणी प्राणितलोभेन, यो राजयमपि भुञ्जति ।
 तद्वधोत्थमघं सर्वा-वीदानेऽपि न शाम्यति ॥ २२ ॥

વને નિરપરાધાનાં, વાયુતોયતૃણાશિનામ્ ।
 નિઘનન્ મૃગાણાં માંસાર્થી, વિશિષ્યેત કથં શુનઃ ॥ ૨૩ ॥
 દીર્યમાણઃ કુશેનાપિ, યઃ સ્વાહુગે હન્ત દૂયતે ।
 નિર્મન્તૂન્ સ કથં જન્તૂ-નન્તયેન્નિશિતાયુધેઃ ॥ ૨૪ ॥
 નિર્માતું કૂરકર્માણઃ, ક્ષણિકામાત્મનો ધૃતિમ્ ।
 સમાપયન્તિ સકલં, જન્માન્યસ્ય શરીરિણઃ ॥ ૨૫ ॥
 મિયસ્વેત્યુચ્યમાનોડપિ, દેહી ભવતિ દુઃખિતઃ ।
 માર્યમાણઃ પ્રહરણૈ-દારુણૈઃ સ કથં ભવેત્ ॥ ૨૬ ॥
 શ્રૂયતે પ્રાણિઘાતેન, રૌદ્રધ્યાનપરાયણૌ ।
 સુભૂમો બ્રહ્મદત્તશ્ચ, સમમં નરકં ગતૌ ॥ ૨૭ ॥
 કુણિર્વરં વરં પહુ-રશરીરી વરં પુમાન્ ।
 અપિ સમ્પૂર્ણસર્વાહુગો, ન તુ હિંસાપરાયણઃ ॥ ૨૮ ॥
 હિંસા વિઘ્નાય જાયેત, વિઘ્નશાન્ત્યૈ કૃતાડપિ હિ ।
 કુલાચારધિયાડપ્યેષા, કૃતા કુલવિનાશિની ॥ ૨૯ ॥
 અપિ વંશકમાયાતાં, યસ્તુ હિંસા પરિત્યજેત્ ।
 સ શ્રેષ્ઠઃ સુલસ ઈવ, કાલસૌકરિકાત્મજઃ ॥ ૩૦ ॥
 દમો દેવગુરુપાસ્તિ-દર્શનમધ્યયનં તપઃ ।
 સર્વમપ્યેતદફલં, હિંસાં યેન્ન પરિત્યજેત્ ॥ ૩૧ ॥
 વિશ્વસ્તો મુગ્ધધીલોકઃ, પાત્યતે નરકાવનો ।
 અહો નૃશંસૈર્લોભાન્ધૈ-હિંસાશાસ્ત્રોપદેશકૈઃ ॥ ૩૨ ॥
 “યજ્ઞાર્થ પશવઃ સૃષ્ટાઃ, સ્વયમેવ સ્વયંભુવા ।
 યજ્ઞોડસ્ય ભૂત્યૈ સર્વસ્ય, તસ્માદ્યજ્ઞે વધોડવધઃ ॥ ૩૩ ॥

ઔષધ્યઃ પશવો વૃક્ષા-સ્તિર્યગ્યઃ પક્ષિણસ્તથા ।
 યજ્ઞાર્થ નિધનં પ્રાપ્તાઃ, પ્રાપ્તુવન્ત્યુચ્છિન્તિ પુનઃ ॥ ૩૪ ॥
 મધુપર્કે ચ યજ્ઞે ચ, પિતૃદૈવતકર્મણિ ।
 અત્રૈવ પશવો હિંસ્યા, નાન્યત્રેત્યબ્રવીન્મનુઃ ॥ ૩૫ ॥
 એષ્વર્યેષુ પશૂન્ હિંસન્, વેદતત્ત્વાર્થવિદ્ દ્વિજઃ ।
 આત્માનં ચ પશૂંશ્ચૈવ, ગમયત્યુત્તમાં ગતિમ્” ॥ ૩૬ ॥
 યે ચકુઃ કૂરકર્માણઃ શાસ્ત્રં હિંસોપદેશકમ્ ।
 ક્વ તે યાસ્યન્તિ નરકે, નાસ્તિકેભ્યોપિ નાસ્તિકાઃ ॥ ૩૭ ॥
 વરં વરાકશ્ચાર્વાકો, યોડસૌ પ્રકટનાસ્તિકઃ ।
 વેદોક્તિતાપસચ્છદ્મ-ચ્છન્નં રક્ષો ન જૈમિનિઃ ॥ ૩૮ ॥
 દેવોપહારવ્યાજેન, યજ્ઞવ્યાજેન યેડથવા ।
 ધનન્તિ જન્તૂન્ ગતઘૃણા, ઘોરાં તે યાન્તિ દુર્ગતિમ્ ॥ ૩૯ ॥
 શમશીલદયામૂલં, હિત્વા ધર્મ જગદ્ધિતમ્ ।
 અહો હિંસાડપિ ધર્માય, જગદે મન્દબુદ્ધિભિઃ ॥ ૪૦ ॥
 “હવિર્યચ્ચિરરાત્રાય, યચ્ચાનન્ત્યાય કલ્પતે ।
 પિતૃભ્યો વિધિવદન્તં, તત્પ્રવક્ષ્યામ્યશેષતઃ ॥ ૪૧ ॥
 “તિલપ્રીહિયવૈર્માર્ષિ-રદ્ભિર્મૂલફલેન ચ ।
 દત્તેન માસં પ્રીયન્તે, વિધિવત્પિતરો નૃણામ્ ॥ ૪૨ ॥
 “દ્વૌ માસૌ મત્સ્યમાંસેન, ત્રીન્ માસાન્ હારિણેન તુ ।
 ઔરભ્રેણાથ ચતુરઃ, શાકુનેનેહ પગ્ય તુ ॥ ૪૩ ॥
 “ષણ્માસાંચ્છગમાંસેન, પાર્ષતેનેહ સપ્ત વૈ ।
 અષ્ટાવેણસ્ય માંસેન, રૌરવેણ નવૈવ તુ ॥ ૪૪ ॥

“दश मासांस्तु तृप्यन्ति, वराहमहिषाभिषैः ।
 शशकूर्मयोर्मासेन, मासानेकादशैव तु ॥ ४५ ॥
 “संवत्सरं तु गव्येन, पयसा पायसेन तु ।
 वार्ध्राणसस्य मांसेन, तृमिर्द्वादशवर्षिकी” ॥ ४६ ॥
 ऽति स्मृत्यनुसारेण, पितृणां तर्पणाय या ।
 भूढैर्विधीयते हिंसा, साऽपि दृर्गतिहेतवे ॥ ४७ ॥
 यो भूतेष्वभयं दद्याद्, भूतेभ्यस्तस्य नो भयम् ।
 यादृग्वितीर्यते दानं, तादृगासाद्यते इलम् ॥ ४८ ॥
 कोदण्डदण्डयकासि-शूलशक्तिधराः सुराः ।
 हिंसका अपि डा कष्टं, पूज्यन्ते देवताधिया ॥ ४९ ॥
 मातेव सर्वभूताना-महिंसा छितकारिणी ।
 अहिंसैव हि संसार-मरावमृतसारणिः ॥ ५० ॥
 अहिंसा दुःखदावाग्नि-प्रावृषेण्यधनावली ।
 भवभ्रमिरुगात्ताना-महिंसा परभौषधी ॥ ५१ ॥
 दीर्घमायुः परं रूप-मारोग्यं श्लाघनीयता ।
 अहिंसायाः इलं सर्वं, किमन्यत्कामदेव सा ॥ ५२ ॥
 मन्मनत्वं काडलत्वं, मूकत्वं मुभरोगिताम् ।
 वीक्ष्यासत्यइलं कन्या-लीकाद्यसत्यमुत्सृजेत् ॥ ५३ ॥
 कन्यागोभूम्यलीकानि, न्यासापडरुणं तथा ।
 कूटसाक्ष्यं य पच्येति, स्थूलासत्यान्यकीर्तयन् ॥ ५४ ॥
 सर्वलोकविरुद्धं यद्, यद्विश्वसितघातकम् ।
 यद्विपक्षश्च पुण्यस्य, न वदेत्तदसूनृतम् ॥ ५५ ॥

असत्यतो लघीयस्त्व-मसत्याद्वयनीयता ।
 अधोगतिरसत्याय्य, तदसत्यं परित्यजेत् ॥ ५६ ॥
 असत्यवयनं प्राज्ञः, प्रमादेनापि नो वदेत् ।
 श्रेयांसि येन भज्यन्ते, वात्ययेव महाद्रुमाः ॥ ५७ ॥
 असत्यवयनाद्वैर-विषादाप्रत्ययादयः ।
 प्रादुःषन्ति न के दोषाः, कुपथ्याद् व्याधयो यथा ॥ ५८ ॥
 निगोदेष्वथ तिर्यक्षु, तथा नरकवासिषु ।
 उत्पद्यन्ते मृषावाद-प्रसादेन शरीरिणः ॥ ५९ ॥
 भ्रूयाद् भियोपरोधाद्वा, नासत्यं कालिकार्यवत् ।
 यस्तु भ्रूते स नरकं, प्रयाति वसुराजवत् ॥ ६० ॥
 न सत्यमपि भाषेत, परपीडाकरं वयः ।
 लोकेऽपि श्रूयते यस्मात्, कौशिको नरकं गतः ॥ ६१ ॥
 अल्पादपि मृषावादाद्, रौरवादिषु संभवः ।
 अन्यथा वदतां जैनीं, वायं त्वल्लड का गतिः ॥ ६२ ॥
 ज्ञानयारित्रयोर्भूलं, सत्यमेव वदन्ति ये ।
 धात्री पवित्रीक्रियते, तेषां यरणरेणुभिः ॥ ६३ ॥
 अलीकं ये न भाषन्ते, सत्यव्रतमहाधनाः ।
 नापराद्धुमलं तेभ्यो, भूतप्रेतोरगादयः ॥ ६४ ॥
 दौर्भाग्यं प्रेष्यतां दास्य-मङ्गच्छेदं दरिद्रताम् ।
 अदत्तात्तइलं ज्ञात्वा, स्थूलस्तेयं विवर्जयेत् ॥ ६५ ॥
 पतितं विस्मृतं नष्टं, स्थितं स्थापितमाहितम् ।
 अदत्तं नाददीत स्वं, परकीयं कुवयित्सुधीः ॥ ६६ ॥

अयं लोकः परलोको, धर्मो धैर्यं धृतिर्भक्तिः ।
 मुष्णता परकीयं स्वं, मुषितं सर्वमप्यदः ॥ ६७ ॥
 ऐकस्यैकं क्षणं दुःखं, मार्यमाशस्य ज्ञायते ।
 सपुत्रपौत्रस्य पुन, र्यावज्ज्वावं हते धने ॥ ६८ ॥
 यौर्यपापद्रुमस्येड, वधबन्धादिकं इलम् ।
 ज्ञायते परलोके तु, इलं नरकवेदना ॥ ६९ ॥
 द्विवसे वा रजन्यां वा, स्वप्ने वा ज्ञागरेडपि वा ।
 सशस्ये एव यौर्येण, नैति स्वास्थं नरः क्वयित् ॥ ७० ॥
 मित्रपुत्रकलत्राणि, आतरः पितरोडपि हि ।
 संसृजन्ति क्षणमपि, न भ्लेच्छैरिव तस्करैः ॥ ७१ ॥
 संबन्ध्यपि निगृह्येत, यौर्यान्मण्डिकवन्नृपैः ।
 यौरोडपि त्यक्तयौर्यः स्यात्, स्वर्गत्माग्रीडिषेयवत् ॥ ७२ ॥
 दूरे परस्य सर्वस्व-मपडर्तुमुपक्रमः ।
 उपाददीत नादत्तं, तृणमात्रमपि क्वयित् ॥ ७३ ॥
 परार्थग्रहणे येषां, नियमः शुद्धयेतसाम् ।
 अब्यायान्ति श्रियस्तेषां, स्वयमेव स्वयंवराः ॥ ७४ ॥
 अनर्था दूरतो यान्ति, साधुवादः प्रवर्तते ।
 स्वर्गसौभ्यानि ढौकन्ते, स्फुटमस्तेययारिणाम् ॥ ७५ ॥
 षड्ढत्वमिन्द्रियच्छेदं, वीक्ष्याभ्रत्नइलं सुधीः ।
 भवेत् स्वदारसंतुष्टो-डन्यदारान् वा विवर्जयेत् ॥ ७६ ॥
 रभ्यमापातमात्रे यत्, परिणामेडतिदारुणम्,
 किम्पाकइलसङ्काशं, तत्कः सेवेत मैथुनम् ॥ ७७ ॥

कम्पः स्वेदः श्रमो मूर्च्छा, भ्रमिग्लानिर्भलक्षयः ।
 राजयक्ष्मादिरोगाश्च, भवेयुर्मेथुनोत्थिताः ॥ ७८ ॥
 योनियन्त्रसमुत्पन्नाः, सुसूक्ष्मा जन्तुराशयः ।
 पीड्यमाना विपद्यन्ते, यत्र तन्मैथुनं त्यजेत् ॥ ७९ ॥
 “रक्तजः कृमयः सूक्ष्मा, मृदुमध्याधिशङ्कतयः ।
 जन्मवर्त्मसु कण्डूतिं, जनयन्ति तथाविधाम् ॥ ८० ॥
 स्त्रीसम्भोगेन यः काम-ज्वरं प्रतिथिकीर्षति ।
 स डुताशं धृताडुत्या, विध्यापयितुमिच्छति ॥ ८१ ॥
 वरं ज्वलदयःस्तम्भ-परिरम्भो विधीयते ।
 न पुनर्नरकदार-, रामाजघनसेवनम् ॥ ८२ ॥
 सतामपि हि वामभ्रू-ईदाना हृदये पदम् ।
 अत्मिरामं गुणग्रामं, निर्वासयति निश्चितम् ॥ ८३ ॥
 वज्यकत्वं नृशंसत्वं, यज्यलत्वं कुशीलता ।
 ईति नैसर्गिका दोषा, यासां तासु रमेत कः ॥ ८४ ॥
 प्राप्तुं पारमपारस्य, पारावारस्य पार्यते ।
 स्त्रीणां प्रकृतिवकाशां, दुश्चरित्रस्य नो पुनः ॥ ८५ ॥
 नितम्बिन्यः पतिं पुत्रं, पितरं आतरं क्षणात् ।
 आरोपयन्त्यकार्येडपि, दुर्वृत्ताः प्राणसंशये ॥ ८६ ॥
 भवस्य भीजं नरक-द्वारमार्गस्य दीपिका ।
 श्रुयां कन्दः कलेर्मूलं, दुःभानां अनिरङ्गना ॥ ८७ ॥
 मनस्यन्यद्वयस्यन्यत्, क्रियायामन्यदेव हि ।
 यासां साधारणस्त्रीणां, ताः कथं सुभतेतवः ॥ ८८ ॥

માંસમિશ્રં સુરામિશ્ર-મનેકવિટયુચ્ચિતમ્ ।
 કો વેશ્યાવદનં ચુમ્બે-દુચ્છિષ્ટમિવ ભોજનમ્ ॥ ૮૯ ॥
 અપિ પ્રદત્તસર્વસ્વાત્, કામુકાત્ ક્ષીણસમ્પદઃ ।
 વાસોઽધ્યાચ્છેત્તુમિચ્છન્તિ, ગચ્છતઃ પણ્યયોષિતઃ ॥ ૯૦ ॥
 ન દેવાત્ ગુરૂન્નાપિ, સુહૃદો ન ચ બાન્ધવાન્ ।
 અસત્સઙ્ગરતિર્નિત્યં, વેશ્યાવશ્યો હિ મન્યતે ॥ ૯૧ ॥
 કુષ્ઠિનોઽપિ સ્મરસમાન્, પશ્યન્તીં ધનકાઙ્ક્ષયા ।
 તન્વન્તીં કૃત્રિમં સ્નેહં, નિઃસ્નેહાં ગણિકાં ત્યજેત્ ॥ ૯૨ ॥
 નાસકૃત્યા સેવનીયા હિ, સ્વદારા અપ્યુપાસકેઃ ।
 આકરઃ સર્વપાપાનાં, કિં પુનઃ પરયોષિતઃ ॥ ૯૩ ॥
 સ્વપતિં યા પરિત્યજ્ય, નિસ્રપોપપતિં ભજેત્ ।
 તસ્યાં ક્ષણિકચિત્તાયાં, વિશ્રમ્ભઃ કોઽન્યયોષિતિ ॥ ૯૪ ॥
 ભીરોરાકુલચિત્તસ્ય, દુઃસ્થિતસ્ય પરસ્ત્રિયામ્ ।
 રતિર્ન યુજ્યતે કર્તુ-, મુપશૂનં પશોરિવ ॥ ૯૫ ॥
 પ્રાણસન્દેહજનનં, પરમં વૈરકારણમ્ ।
 લોકદ્વયવિરુદ્ધં ચ, પરસ્ત્રીગમનં ત્યજેત્ ॥ ૯૬ ॥
 સર્વસ્વહરણં બન્ધં, શરીરાવયવચ્છિદામ્ ।
 મૃતશ્ચ નરકં ધોરં, લભતે પારદારિકઃ ॥ ૯૭ ॥
 સ્વદારરક્ષણે યત્નં, વિદધાનો નિરન્તરમ્ ।
 જાનત્રપિ જનો દુઃખં, પરદારાન્ કથં વ્રજેત્ ॥ ૯૮ ॥
 વિકમાકાન્તવિશ્વોઽપિ, પરસ્ત્રીષુ રિરંસયા ।
 કૃત્વા કુલક્ષયં પ્રાપ, નરકં દશકન્ધરઃ ॥ ૯૯ ॥

લાવણ્યપુણ્યાવયવાં, પદં સૌન્દર્યસમ્પદઃ ।
 કલાકલાપકુશલા-મપિ જહ્યાત્પરસ્ત્રિયમ્ ॥ ૧૦૦ ॥
 અકલઙ્કમનોવૃત્તેઃ પરસ્ત્રીસન્નિધાવપિ ।
 સુદર્શનસ્ય કિં બ્રૂમઃ, સુદર્શનસમુન્નતેઃ ? ॥ ૧૦૧ ॥
 ઐશ્વર્યરાજરાજોઽપિ, રૂપમીનધ્વજોઽપિ ચ ।
 સીતયા રાવણ ઈવ, ત્યાજ્યો નાર્યા નરઃ પરઃ ॥ ૧૦૨ ॥
 નપુંસકત્વં તિર્યક્ત્વં, દૌર્ભાગ્યં ચ ભવે ભવે ।
 ભવેન્નરાણાં સ્ત્રીણાં ચા-ન્યકાન્તાસકૃતચેતસામ્ ॥ ૧૦૩ ॥
 પ્રાણભૂતં ચરિત્રસ્ય, પરબ્રહ્મૈકકારણમ્ ।
 સમાચરન્ બ્રહ્મચર્યં, પૂજિતૈરપિ પૂજ્યતે ॥ ૧૦૪ ॥
 ચિરાયુષઃ સુસંસ્થાના, દૃઢસંહનના નરાઃ ।
 તેજસ્વિનો મહાવીર્યા, ભવેયુર્બ્રહ્મચર્યતઃ ॥ ૧૦૫ ॥
 અસન્તોષમવિશ્વાસ-મારમ્ભં દુઃખકારણમ્ ।
 મત્વા મૂર્ચ્છાફલં કુર્યાત્, પરિગ્રહનિયન્ત્રણમ્ ॥ ૧૦૬ ॥
 પરિગ્રહમહત્વાદ્ધિ, મજ્જત્યેવ ભવામ્બુધૌ ।
 મહાપોત ઈવ પ્રાણી, ત્યજેત્તસ્માત્ પરિગ્રહમ્ ॥ ૧૦૭ ॥
 ત્રસરેણુસમોઽપ્યત્ર, ન ગુણઃ કોઽપિ વિદ્યતે ।
 દોષાસ્તુ પર્વતસ્થૂલાઃ, પ્રાદુષ્ણન્તિ પરિગ્રહે ॥ ૧૦૮ ॥
 સઙ્ગાદ્ ભવન્ત્યસન્તોઽપિ, રાગદ્વેષાદયો દ્વિષઃ ।
 મુનેરપિ ચલેચ્ચેતો, યતેનાન્દોલિતાત્મનઃ ॥ ૧૦૯ ॥
 સંસારમૂલમારમ્ભા-સ્તેષાં હેતુઃ પરિગ્રહઃ ।
 તસ્માદ્દુપાસકઃ કુર્યાદલ્પમલ્પં પરિગ્રહમ્ ॥ ૧૧૦ ॥

मुष्णन्ति विषयस्तेना, दडति स्मरपावकः ।
रुन्धन्ति वनिताव्याधाः, सङ्गैरङ्गीकृतं नरम् ॥ १११ ॥
तृप्तो न पुत्रैः सगरः, कुञ्चिकर्णो न गोधनैः ।
न धान्यैस्तिलकश्रेष्ठी, न नन्दः कनकोत्करैः ॥ ११२ ॥
तपःश्रुतपरीवारां, शमसाम्राज्यसम्पदम् ।
परिग्रहग्रहग्रस्ता-स्त्यजेयुर्योगिनोऽपि हि ॥ ११३ ॥
असंतोषवतः सौभ्यं, न शकस्य न यकिष्ठाः ।
जन्तोः सन्तोषत्माज्ञे य-दत्तयस्येव ज्ञायते ॥ ११४ ॥
सन्निधौ निधयस्तस्य, कामगव्यनुगामिनी ।
अमराः किङ्करायन्ते, सन्तोषो यस्य भूषणम् ॥ ११५ ॥

• • • • •

तृतीयः प्रकाशः

• आद्याक्षरो •

दयज्जलोस (५), मआमपान (१०), ममवाभूवि (१५),
विदोयि'अश'ड (२०), 'अनु'नायेमिमां (२५), मांमांयेनके (३०),
कीमस'अन्त'अं (३५), 'अने'लअ'अप्यो'म (४०),
मउ'अप्रा'आश (४५), 'अन'स्व'अन्न'धोमे (५०), कविनाधत्र
(५५), नेदिदेसह (६०), संवा'अत्तो'अकु'ये (६५), वाउश्रुकर
(७०), आजआशवे (७५), वृयकुजरो (८०), वित्यसादिय (८५),
गृदापवक्रो (९०), मिस्तेर्धधल (९५), स्मृस'अमी'अंगा'य (१००),
'अंगा'छिशशस (१०५), दलानविति (११०), नासाव्यसंका
(११५), प्रेउसअयः (१२०), ब्राशुप्रत'अभ्यु' (१२५), आतततन्या

(१३०), नियभस्त्रीस (१३५), योदुसंजिजि (१४०), त्यत्यमवश
(१४५), 'अधि'धसोजत्य (१५०), धपप्राय्युध (१५५)
दशस्वपि कृता दिक्षु, यत्र सीमा न लङ्घ्यते ।
प्यातं द्विग्विरतिरिति, प्रथमं तद् गुणव्रतम् ॥ १ ॥
यरायराणां जवानां, विमर्दननिवर्तनात् ।
तप्तायोगोलकल्पस्य, सद्प्रतं गृह्णोऽप्यदः ॥ २ ॥
जगदाकममाणस्य, प्रसरत्लोत्तवारिधेः ।
स्मलनं विदधे तेन, येन द्विग्विरतिः कृता ॥ ३ ॥
भोगोपभोगयोः संप्या, शक्या यत्र विधीयते ।
भोगोपभोगमानं तद्, द्वैतीयिकं गुणव्रतम् ॥ ४ ॥
सकृदेव भुज्यते यः, स भोगोऽन्नसगादिकः ।
पुनः पुनः पुनर्भोग्य, उपभोगोऽङ्गनादिकः ॥ ५ ॥
मद्यं मांसं नवनीतं, मधूद्भ्रमरपञ्चकम् ।
अनन्तकायमज्ञात-इलं रात्रौ य भोजनम् ॥ ६ ॥
आमगोरससंपृक्तं, द्विदलं पुष्पितौदनम् ।
दध्युद्धितयातीतं, कुञ्चितान्नं य वर्जयेत् ॥ ७ ॥
मदिरापानमात्रेण, बुद्धिर्नश्यति दूरतः ।
वैदग्धीबन्धुरस्यापि, दौर्भाग्येणैव कामिनी ॥ ८ ॥
पापाः कादम्भरीपान-विवशीकृतयेतसः ।
जननीं छा प्रियीयन्ति, जननीयन्ति य प्रियाम् ॥ ९ ॥
न जनाति परं स्वं वा, मद्याय्यलितयेतनः ।
स्वामीयति वराकः स्वं, स्वामिनं किङ्करीयति ॥ १० ॥

मद्यपस्य शवस्येव, लुठितस्य यतुष्पथे ।
 मूत्रयन्ति मुषे श्वानो, व्यात्ते विवरशङ्कया ॥ ११ ॥
 मद्यपानरसे मग्नो, नग्नः स्वपिति यत्वरे ।
 गूढं य स्वमभिप्रायं, प्रकाशयति लीलया ॥ १२ ॥
 वारुणीपानतो यान्ति, कान्तिकीर्तिमतिश्रियः ।
 विचित्राश्चित्ररयना, विवुठत्कज्जलादिव ॥ १३ ॥
 भूतात्तवन्नरीनर्ति, रारटीति सशोकवत् ।
 दाडज्वरार्तवद् भूमौ, सुरापो लोलुठीति य ॥ १४ ॥
 विदधत्यङ्गशैथिल्यं, ग्लपयन्तीन्द्रियाणि य ।
 मूर्च्छामतुच्छां यच्छन्ती, डाला डालाडलोपमा ॥ १५ ॥
 विवेकः संयमो ज्ञानं, सत्यं शौचं दया क्षमा ।
 मद्यात्प्रलीयते सर्वं, तृष्या वह्निं कण्ठादिव ॥ १६ ॥
 द्रोघाणां कारुणं मद्यं, मद्यं कारुणमापदाम् ।
 रोगातुर ईवापथ्यं, तस्मान्मद्यं विवर्जयेत् ॥ १७ ॥
 यिआद्विषति यो मांसं, प्राणि-प्राणापडारतः ।
 उन्मूलयत्यसौ मूलं, दयाडडभ्यं धर्मशाभिनः ॥ १८ ॥
 अशनीयन् सदा मांसं, दयां यो हि यिकीर्षति ।
 ज्वलति ज्वलने वल्लीं, स रोपयितुमिच्छति ॥ १९ ॥
 उन्ता पलस्य विकेता, संस्कृतां लक्षकस्तथा ।
 केताडनुमन्ता दाता य, घातका एव यन्मनुः ॥ २० ॥
 “अनुमन्ता विशसिता, निहन्ता क्यविकयी ।
 संस्कृतां योपडतां य, भादकश्चेति घातकाः” ॥ २१ ॥

“नाकृत्वा प्राणिनां लिंसां, मांसमुत्पद्यते कुवयित् ।
 न य प्राणिवधः स्वर्ग्य-स्तस्मान्मांसं विवर्जयेत् ॥ २२ ॥
 ये लक्षयन्त्यन्यपलं, स्वकीयपलपुष्टये ।
 त एव घातका यन्न, वधको लक्षकं विना ॥ २३ ॥
 मिष्टान्नान्यपि विष्ठासा-दमृतान्यपि मूत्रसात् ।
 स्युर्यस्मिन्नङ्गकस्यास्य, कृते कः पापमायरेत् ॥ २४ ॥
 मांसाशने न दोषोऽस्ती-त्युच्यते यैर्दुरात्मभिः ।
 व्याधगृध्रवृकव्याघ्र-शृगालास्तेर्गुरुकृताः ॥ २५ ॥
 “मां स लक्षयिताडमुत्र”, यस्य मांसमिडाद्म्यडम् ।
 अतन्मांसस्य मांसत्वे, निरुक्तं मनुरध्रवीत् ॥ २६ ॥
 मांसास्वादनलुब्धस्य, देहिनं देहिनं प्रति ।
 उन्तुं प्रवर्तते बुद्धिः, शाकिन्या ईव दुर्धियः ॥ २७ ॥
 ये लक्षयन्ति पिशितं, दिव्यलोजयेषु सत्स्वपि ।
 सुधारसं परित्यज्य, लुञ्जते ते डलाडलम् ॥ २८ ॥
 न धर्मो निर्दयस्यास्ति, पलादस्य कुतो दया ।
 पललुब्धो न तद्वेत्ति, विद्याद्वोपदिशेन्न हि ॥ २९ ॥
 केयिन्मांसं मडामोडा-दश्नन्ति न परं स्वयम् ।
 देवपित्रतिथिभ्योऽपि, कल्पयन्ति यदृयिरे ॥ ३० ॥
 “क्रीत्वा स्वयं वाडप्युत्पाद्य, परोपहतमेव वा ।
 देवान् पितृन् समभ्यर्च्य, भादन् मांसं न दुष्यति” ॥ ३१ ॥
 मन्त्रसंस्कृतमध्यद्याद्, यवाल्पमपि नो पलम् ।
 लवेज्जवितनाशाय, डालाडललवोऽपि हि ॥ ३२ ॥

सद्यः सम्मूर्छितानन्त-जन्तुसन्तानदूषितम् ।
 नरकाध्वनि पाथेयं, कोऽश्रीयात् पिशितं सुधीः ॥ ३३ ॥
 अन्तर्मुहूर्तात् परतः, सुसूक्ष्मा जन्तुराशयः ।
 यत्र मूर्च्छन्ति तन्नाद्यं, नवनीतं विवेकिभिः ॥ ३४ ॥
 अेकस्याऽपि हि ज्वस्य हिंसने किमद्यं भवेत् ।
 जन्तुजातमयं तत्को, नवनीतं निषेवते ? ॥ ३५ ॥
 अनेकजन्तुसङ्घात-निघातनसमुद्भवम् ।
 ज्जुगुप्सनीयं लालावत्, कः स्वाद्यति माक्षिकम् ॥ ३६ ॥
 भक्षयन्माक्षिकं क्षुद्र-जन्तुलक्षयोद्भवम् ।
 स्तोत्रजन्तुनिर्घृत्त्यः, शौनिकेभ्योऽतिरिच्यते ॥ ३७ ॥
 अेकैककुसुमकोडाद्, रसमापीय मक्षिकाः ।
 यद्वमन्ति मधूच्छिष्टं, तदश्नन्ति न धार्मिकाः ॥ ३८ ॥
 अप्यौषधकृते जग्धं, मधु श्वन्ननिबन्धनम् ।
 भक्षितः प्राणनाशाय, कालकूटकणोऽपि हि ॥ ३९ ॥
 मधुनोऽपि हि माधुर्य-मभोषैरुल्लोच्यते ।
 आसाद्यन्ते यदास्वादा-स्थिरं नरकवेदनाः ॥ ४० ॥
 मक्षिकामुभनिष्कृतं, जन्तुघातोद्भवं मधु ।
 अडो पवित्रं मन्वाना, देवस्नाने प्रयुज्यते ॥ ४१ ॥
 उद्दुम्बरवटप्लक्ष-काकोद्दुम्बरशाभिनाम् ।
 पिप्पलस्य य नाश्रीयात्, इलं कृमिकुलाकुलम् ॥ ४२ ॥
 अप्राप्नुवन्नन्यभक्ष्य-मपि क्षामो भुभुक्षया ।
 न भक्षयति पुण्यात्मा, पञ्चोद्दुम्बरजं इलम् ॥ ४३ ॥

आर्द्रः कन्दः समग्रोऽपि, सर्वः किशलयोऽपि य ।
 स्नुही लवणवृक्षत्वक्, कुमारी गिरिकर्षिका ॥ ४४ ॥
 शतावरी विरुढानि, गडूथी क्रोमलाम्बिका ।
 पत्यङ्कोऽमृतवल्ली य, वल्लः शूकरसंज्ञितः ॥ ४५ ॥
 अनन्तकायाः सूत्रोक्ता, अपरेऽपि कृपापरैः ।
 मिथ्यादृशाभविज्ञाता, वर्जनीयाः प्रयत्नतः ॥ ४६ ॥
 स्वयं परेण वा ज्ञातं, इलमद्याद्विशारदः ।
 निषिद्धे विषइले वा, मा भूदस्य प्रवर्तनम् ॥ ४७ ॥
 अन्नं प्रेतपिशायाद्यैः, सञ्चरद्भिर्निरङ्कुशैः ।
 उच्छिष्टं क्रियते यत्र, तत्र नाद्यादिनात्यये ॥ ४८ ॥
 घोरान्धकाररुद्राक्षैः, पतन्तो यत्र जन्तवः ।
 नैव भोज्ये निरीक्ष्यन्ते, तत्र भुञ्जत को निशि ? ॥ ४९ ॥
 मेधां पिपीलिका उन्ति, यूका कुर्याज्जलोदरम् ।
 कुरुते मक्षिका वान्ति, कुष्ठरोगं य कोलिकः ॥ ५० ॥
 व्यञ्जनान्तर्निपतित-स्तालु विध्यति वृश्चिकः ॥ ५१ ॥
 विलग्नश्च गले वालः, स्वरभङ्गाय जायते ।
 षट्याद्यो दृष्टदोषाः, सर्वेषां निशि भोजने ॥ ५२ ॥
 नाप्रेक्ष्य सूक्ष्मजन्तूनि, निश्यद्यात् प्रासुकान्यपि ।
 अप्युद्यत्केवलज्ञानैः, नार्द्रतं यन्निशाऽशनम् ॥ ५३ ॥
 धर्मविज्ञैव भुञ्जत, कदायन दिनात्यये ।
 बाह्या अपि निशाभोज्यं, यदभोज्यं प्रयक्षते ॥ ५४ ॥

“त्रयीतेजोमयो भानु-रिति वेदविदो विदुः ।
 तत्करैः पूतमभिलं, शुभं कर्म समाचरेत् ॥ ५५ ॥
 “नेवाहुतिर्न य स्नानं, न श्राद्धं देवतार्थनम् ।
 दानं वा विहितं रात्रौ, भोजनं तु विशेषतः” ॥ ५६ ॥
 “दिवसस्याष्टमे भागे, मन्दीभूते दिवाकरे ।
 नक्तं तद्धि विज्ञानीयान्-न नक्तं निशिभोजनम्” ॥ ५७ ॥
 “देवैस्तु भुक्तं पूर्वाह्णे, मध्याह्ने ऋषिभिस्तथा ।
 अपराह्णे य पितृभिः, सायाह्ने दैत्यदानवैः ॥ ५८ ॥
 “सन्ध्यायां यक्षरक्षोभिः, सदा भुक्तं कुलोद्धृष्ट ! ।
 सर्ववेलां व्यतिक्रम्य, रात्रौ भुक्तमभोजनम् ॥ ५९ ॥
 “हन्नाभिपन्नसङ्कोच-श्चण्डरोयिरपायतः ।
 अतो नक्तं न भोक्तव्यं, सूक्ष्मज्वाहनादपि ॥ ६० ॥
 संसृज्जवसङ्घातं, भुञ्जाना निशि भोजनम् ।
 राक्षसेभ्यो विशिष्यन्ते, मूढात्मानः कथंनु ते ॥ ६१ ॥
 वासरे य रजन्यां य, यः भ्रातृन्नेव तिष्ठति ।
 शृङ्गपुच्छपरिभ्रष्टः, स्पष्टं स पशुरेव हि ॥ ६२ ॥
 अहो भुभेडवसाने य, यो द्वे द्वे घटिके त्यजन् ।
 निशाभोजनदोषज्ञो-ऽश्रात्यसौ पुण्यभाजनम् ॥ ६३ ॥
 अकृत्वा नियमं दोषा-भोजनाद्दिनभोजयपि ।
 इलं भजेन्न निर्व्याजं, न वृद्धिर्भाषितं विना ॥ ६४ ॥
 ये वासरं परित्यज्य, रजन्यामेव भुञ्जते ।
 ते परित्यज्य माणिक्यं, कायमाददते जडाः ॥ ६५ ॥

वासरे सति ये श्रेय-स्काम्यया निशि भुञ्जते ।
 ते वपन्त्यूषरे क्षेत्रे, शालीन् सत्यपि पद्वले ॥ ६६ ॥
 उलूककाकमार्जार-गृध्रशम्बरशूकराः ।
 अखिवृश्चिकगोधाश्च, जयन्ते रात्रिभोजनात् ॥ ६७ ॥
 श्रूयते ह्यन्यशपथा-ननादृत्यैव लक्ष्मणः ।
 निशाभोजनशपथं, कारितो वनमालया ॥ ६८ ॥
 करोति विरतिं धन्यो, यः सदा निशिभोजनात् ।
 सोऽर्द्धं पुरुषायुष्कस्य, स्यादवश्यमुपोषितः ॥ ६९ ॥
 रजनीभोजनत्यागे, ये गुणाः परितोऽपि तान् ।
 न सर्वज्ञादते कश्चि-दपरो वक्तुमीश्वरः ॥ ७० ॥
 आमगोरससंपृक्त-द्विदलादिषु जन्तवः ।
 दृष्टाः केवलिभिः सूक्ष्मा-स्तस्मात्तानि विवर्जयेत् ॥ ७१ ॥
 जन्तुमिश्रं इलं पुष्पं, पत्रं यान्यदपि त्यजेत् ।
 सन्धानमपि संसक्तं, जिनधर्मपरायणः ॥ ७२ ॥
 आर्तं रौद्रमपध्यानं, पापकर्मोपदेशिता ।
 हिंसोपकारिदानं य, प्रमादायरणं तथा ॥ ७३ ॥
 शरीराद्यर्थदण्डस्य, प्रतिपक्षतया स्थितः ।
 योऽनर्थदण्डस्तत्याग-स्तृतीयं तु गुणव्रतम् ॥ ७४ ॥
 वैरिघातो नरेन्द्रत्वं, पुरघाताग्निदीपने ।
 भेयर्त्वाद्यपध्यानं, मुहूर्तात्परतस्त्यजेत् ॥ ७५ ॥
 वृषभान् दमय क्षेत्रं, कृष षष्ठय वाजिनः ।
 द्वाक्षिण्याविषये पापो-पदेशोऽयं न कल्पते ॥ ७६ ॥

यन्त्रलाङ्गलशस्त्राग्नि-मुशलोद्भूजलादिकम् ।
 दाक्षिण्याविषये छिन्नं, नार्पयेत् क्रुश्यापरः ॥ ७७ ॥
 कुतूहलाद्गीतनृत्त-नाटकादि - निरीक्षणम् ।
 कामशास्त्रप्रसक्तिश्च, द्यूतमद्यादिसेवनम् ॥ ७८ ॥
 जलक्रीडाऽऽन्दोलनादि-विनोदो जन्तुयोधनम् ।
 रिपोः सुतादिना वैरं, भक्तस्त्रीदेशराट्कथाः ॥ ७९ ॥
 रोगमार्गश्रमौ मुक्त्वा, स्वापश्च सकलां निशाम् ।
 अवेमादि परिउरेत्, प्रमादायरणं सुधीः ॥ ८० ॥
 विलासडासनिष्ठयूत-निद्राकलउदुष्कथाः ।
 जिनेन्द्रभवनस्यान्त-राडारं य यतुर्विधम् ॥ ८१ ॥
 त्यक्तार्तरीद्रध्यानस्य, त्यक्तसावद्यकर्मणः ।
 मुहूर्तं समता या तां, विदुः सामायिकव्रतम् ॥ ८२ ॥
 सामायिकव्रतस्थस्य, गृहिणोऽपि स्थिरात्मनः ।
 यन्द्रावतंसकस्येव, क्षीयते कर्म सञ्चितम् ॥ ८३ ॥
 दिग्प्रते परिमाणं यत्तस्य संक्षेपणं पुनः ।
 दिने रात्रौ य दशाव-काशिकव्रतमुच्यते ॥ ८४ ॥
 यतुष्पर्व्या यतुर्थादि-कुव्यापारनिषेदनम् ।
 ब्रह्मयर्थाक्रिया स्नाना-दित्यागः पौषधव्रतम् ॥ ८५ ॥
 गृहिणोऽपि छि धन्यास्ते, पुण्यं ये पौषधव्रतम् ।
 द्रुष्पालं पालयन्त्येव, यथा स युलनीपिता ॥ ८६ ॥
 दानं यतुर्विधाडार-पात्रास्थादनसन्ननाम् ।
 अतिथिभ्योऽतिथिसंवि-त्मागव्रतमुदीरितम् ॥ ८७ ॥

पश्य सङ्गमको नाम, सम्पदं वत्सपालकः ।
 यमत्कारकरीं प्राप, मुनिदानप्रभावतः ॥ ८८ ॥
 प्रतानि सातियाराणि, सुकृताय भवन्ति न ।
 अतियारास्ततो डेयाः, पञ्च पञ्च व्रते व्रते ॥ ८९ ॥
 क्रोधाद् बन्धच्छविच्छेदो-ऽधिकत्पाराधिरोपणम् ।
 प्रडारोऽन्नादिरोधश्चा-छिंसायां परिकीर्तिताः ॥ ९० ॥
 मिथ्योपदेशः सडसा-डल्याभ्यानं गुह्यभाषणम् ।
 विश्वस्तमन्त्रभेदश्च, कूटलोभश्च सूनृते ॥ ९१ ॥
 स्तेनानुज्ञा तदानीता-दानं द्विद्राज्यलङ्घनम् ।
 प्रतिद्रुपक्रिया माना-न्यत्वं यास्तेयसंश्रिताः ॥ ९२ ॥
 ष्ट्वरात्तागमोऽनात्ता-गतिरन्यविवाहनम् ।
 मटनात्याग्रडोऽनङ्ग-क्रीडा य ब्रह्मणि स्मृताः ॥ ९३ ॥
 धनधान्यस्य कुप्यस्य, गवादेः क्षेत्रवास्तुनः ।
 छिरण्यडेभ्यश्च संख्या-ऽतिक्रमोऽत्र परिग्रहे ॥ ९४ ॥
 बन्धनाद् भावतो गर्भाद्, योजनादानतस्तथा ।
 प्रतिपन्नव्रतस्यैष, पञ्चधाऽपि न युज्यते ॥ ९५ ॥
 स्मृत्यन्तर्धानमूर्ध्वाध-स्तिर्यग्भागव्यतिक्रमः ।
 क्षेत्रवृद्धिश्च पञ्च्येति, स्मृता दिग्विरतिव्रते ॥ ९६ ॥
 सयित्तस्तेन संबद्धः, संमिश्रोऽभिषवस्तथा ।
 द्रुष्पक्वाडार ष्ट्येते, भोगोपभोगमानगाः ॥ ९७ ॥
 अभी भोजनतस्त्याज्याः, कर्मतः भरकर्म तु ।
 तस्मिन् पञ्चदश मलान्, कर्मादानानि संत्यजेत् ॥ ९८ ॥

अङ्गारवनशकट-त्माटकस्फोटञ्जविका ।
 दन्तलाक्षारसकेश-विषवाण्डिज्यकानि य ॥ ८८ ॥
 यन्त्रपीडा निर्वाञ्छन-मसतीपोषणं तथा ।
 दवदानं सरःशोष, धृति पञ्चदश त्यजेत् ॥ १०० ॥
 अङ्गारत्माष्ट्रकरणं, कुम्भायःस्वर्णकारिता ।
 ठठारत्वेष्टकापाका-विति ह्यङ्गारञ्जविका ॥ १०१ ॥
 छिन्नाच्छिन्नवनपत्र-प्रसूनफलविक्रयः ।
 कणानां दलनात् पेष्ठाद्, वृत्तिश्च वनञ्जविका ॥ १०२ ॥
 शकटानां तदङ्गानां, घटनं भेटनं तथा ।
 विक्रयश्चेति शकट-ञ्जविका परिकीर्तिता ॥ १०३ ॥
 शकटोक्षुलायोष्ट्र-भराश्चतरवाञ्जिनाम् ।
 भारस्य वडनाद् वृत्ति-भवेद् त्माटकञ्जविका ॥ १०४ ॥
 सरः कृपादिभनन-शिलाकुङ्कुनकर्मभिः ।
 पृथिव्यारम्भसम्भूते-ञ्जवनं स्फोटञ्जविका ॥ १०५ ॥
 दन्तकेशनप्पास्थित्व-ग्रोम्भो ग्रहणमाकरे ।
 त्रसाङ्गस्य वण्डिज्यार्थं, दन्तवाण्डिज्यमुच्यते ॥ १०६ ॥
 लाक्षाभनःशिलानीली-घातकीटङ्कणादिनः ।
 विक्रयः पापसदनं, लाक्षावाण्डिज्यमुच्यते ॥ १०७ ॥
 नवनीतवसाक्षौद्र-मद्यप्रभृतिविक्रयः ।
 द्विपाय्यतुष्पाद्विक्रयो, वाण्डिज्यं रसकेशयोः ॥ १०८ ॥
 विषास्त्रदलयन्त्रायो-छरितालादिवस्तुनः ।
 विक्रयो ञ्जवितदनस्य, विषवाण्डिज्यमुच्यते ॥ १०९ ॥

तिलेक्षुसर्षपैरङ्ग-जलयन्त्रादिपीडनम् ।
 दलनैलस्य य कृत्ति-यन्त्रपीडा प्रकीर्तिता ॥ ११० ॥
 नासावेधोऽङ्कनं मुष्क-च्छेदनं पृष्ठगालनम् ।
 कर्णकम्बलविच्छेदो, निर्वाञ्छनमुदीरितम् ॥ १११ ॥
 सारिकाशुकभार्जर-श्चकुङ्कुटकलापिनाम् ।
 पोषो दास्याश्च वित्तार्थ-मसतीपोषणं विदुः ॥ ११२ ॥
 व्यसनात् पुण्यबुद्ध्या वा, दवदानं भवेद् द्विधा ।
 सरःशोषः सरःसिन्धु-द्वेष्टादेरम्बुसंप्लवः ॥ ११३ ॥
 संयुक्ताधिकरणत्व-मुपभोगातिरिक्तता ।
 मौर्धन्यमथ क्रौत्कुच्यं, कन्दर्पोदनर्थदण्डगाः ॥ ११४ ॥
 कायवाङ्मनसां दुष्ट-प्रणिधानमनादरः ।
 स्मृत्यनुपस्थापनं य, स्मृताः सामायिकप्रते ॥ ११५ ॥
 प्रेष्यप्रयोगानयने, पुद्गलक्षेपणं तथा ।
 शब्दरूपाणुपातौ य, प्रते देशवकाशिके ॥ ११६ ॥
 उत्सर्गादानसंस्तारा-ननवेक्ष्याप्रमृज्य य ।
 अनादरः स्मृत्यनुप-स्थापनं येति पौषधे ॥ ११७ ॥
 सयित्ते क्षेपणं तेन, पिधानं काललङ्घनम् ।
 मत्सरोऽन्यापदेशश्च, तुर्यशिक्षाप्रते स्मृताः ॥ ११८ ॥
 अयं प्रतस्थितो भङ्ग्या, सप्तक्षेत्र्यां धनं वपन् ।
 दयया यातिदीनेषु, मलाश्रावक उच्यते ॥ ११९ ॥
 यः सद् बाह्यमनित्यं य, क्षेत्रेषु न धनं वपेत् ।
 कथं वराकश्चारित्रं, दुश्चरं स समाचरेत् ॥ १२० ॥

બ્રાહ્મે મુહૂર્ત ઉત્તિષ્ઠેત્, પરમેષ્ઠિસ્તુતિં પઠન્ ।
 કિંધર્મા કિંકુલશ્ચાસ્મિ, કિંવ્રતોડસ્મીતિ ચ સ્મરન્ ॥ ૧૨૧ ॥
 શુચિઃ પુષ્પામિષ્ઠસ્તોત્રે-દેવમભ્યર્ચ્ય વેશ્મનિ ।
 પ્રત્યાખ્યાનં યથાશક્તિ, કૃત્વા દેવગૃહં વ્રજેત્ ॥ ૧૨૨ ॥
 પ્રવિશ્ય વિધિના તત્ર, ત્રિઃ પ્રદક્ષિણયેજ્જિજનમ્ ।
 પુષ્પાદિભિસ્તમભ્યર્ચ્ય, સ્તવનૈરુત્તમૈઃ સ્તુયાત્ ॥ ૧૨૩ ॥
 તતો ગુરુણામભ્યર્ણો, પ્રતિપત્તિપુરઃસરમ્ ।
 વિદધીત વિશુદ્ધાત્મા, પ્રત્યાખ્યાનપ્રકાશનમ્ ॥ ૧૨૪ ॥
 અભ્યુત્થાનં તદાલોકે-ડભિયાનં ચ તદાગમે ।
 શિરસ્યઞ્જલિસંશ્લેષઃ, સ્વયમાસનઢૌકનમ્ ॥ ૧૨૫ ॥
 આસનાભિગ્રહો ભક્ત્યા, વન્દના પર્યુપાસનમ્ ।
 તદાનેડનુગમશ્ચેતિ, પ્રતિપત્તિરિયં ગુરોઃ ॥ ૧૨૬ ॥
 તતઃ પ્રતિનિવૃત્તઃ સન્, સ્થાનં ગત્વા યથોચિતમ્ ।
 સુધીર્ધર્માવિરોધેન, વિદધીતાર્થચિન્તનમ્ ॥ ૧૨૭ ॥
 તતો માધ્યાહ્નિકીં પૂજાં, કુર્યાત્ કૃત્વા ચ ભોજનમ્ ।
 તદ્દિદ્ભિઃ સહ શાસ્ત્રાર્થ-રહસ્યાનિ વિચારયેત્ ॥ ૧૨૮ ॥
 તતશ્ચ સન્ધ્યાસમયે, કૃત્વા દેવાર્ચનં પુનઃ ।
 કૃતાવશ્યકકર્મા ચ, કુર્યાત્ સ્વાધ્યાયમુત્તમમ્ ॥ ૧૨૯ ॥
 ન્યાય્યે કાલે તતો દેવ-ગુરુસ્મૃતિપવિત્રિતઃ ।
 નિદ્રામલ્વામુપાસીત, પ્રાયેણાબ્રહ્મવર્જકઃ ॥ ૧૩૦ ॥
 નિદ્રાચ્છેદે યોષિદ્ગ-સતત્ત્વં પરિચિન્તયેત્ ।
 સ્થૂલભદ્રાદિસાધૂનાં, તન્નિવૃત્તિં પરામૃશન્ ॥ ૧૩૧ ॥

યકૃચ્છૃકૃન્મલશ્લેષ્મ-મજ્જાસ્થિપરિપૂરિતાઃ ।
 સ્નાયુસ્યૂતા બહીરમ્યાઃ, સ્ત્રિયશ્ચર્મપ્રસેવિકાઃ ॥ ૧૩૨ ॥
 બહિરન્તર્વિપર્યાસઃ, સ્ત્રીશરીરસ્ય ચેદ્ ભવેત્ ।
 તસ્યૈવ કામુકઃ કુર્યાદ્, ગૃધ્રગોમાયુગોપનમ્ ॥ ૧૩૩ ॥
 સ્ત્રીશસ્ત્રેણાપિ ચેત્ કામો, જગદેતજ્જિજીષતિ ।
 તુચ્છપિચ્છમયં શસ્ત્રં, કિં નાદત્તે સ મૂઢધીઃ ? ॥ ૧૩૪ ॥
 સડ્કલ્પયોનિનાનેન, હહા ! વિશ્વં વિડમ્બિતમ્ ।
 તદુત્પનામિ સડ્કલ્પં, મૂલમસ્યેતિ ચિન્તયેત્ ॥ ૧૩૫ ॥
 યો યઃ સ્યાદ્ બાધકો દોષ-સ્તસ્ય તસ્ય પ્રતિક્રિયામ્ ।
 ચિન્તયેદ્ દોષમુક્તેષુ, પ્રમોદં યતિષુ વ્રજન્ ॥ ૧૩૬ ॥
 દુઃસ્થાં ભવસ્થિતિં સ્થેન્ના, સર્વજીવેષુ ચિન્તયન્ ।
 નિસર્ગસુખસર્ગ તે-ધ્વપવર્ગં વિમાર્ગયેત્ ॥ ૧૩૭ ॥
 સંસર્ગેડપ્યસર્ગાણાં, દેઢવ્રતપરાયણાઃ ।
 ધન્યાસ્તે કામદેવાઘાઃ, શ્લાઘાસ્તીર્થકૃતામપિ ॥ ૧૩૮ ॥
 જિનો દેવઃ કૃપા ધર્મો, ગુરવો યત્ર સાધવઃ ।
 શ્રાવકત્વાય કસ્તસ્મૈ, ન શ્લાઘેતાવિમૂઢધીઃ ? ॥ ૧૩૯ ॥
 જિનધર્મવિનિર્મુક્તો, મા ભૂવં ચક્રવર્ત્યપિ ।
 સ્યાં ચેટોડપિ દરિદ્રોડપિ, જિનધર્માધિવાસિતઃ ॥ ૧૪૦ ॥
 ત્યક્તસડ્ગો જીર્ણવાસા, મલક્લિન્નકલેવરઃ ।
 ભજન્ માધુકરીં વૃત્તિં, મુનિચર્યા કદા શ્રયે ? ॥ ૧૪૧ ॥
 ત્યજન્ દુઃશીલસંસર્ગ, ગુરુપાદરજઃ સ્પૃશન્ ।
 કદાહં યોગમભ્યસ્યન્, પ્રભવેયં ભવચ્છિદે ? ॥ ૧૪૨ ॥

મહાનિશાયાં પ્રકૃતે, કાયોત્સર્ગે પુરાદ્ બહિઃ ।
 સ્તમ્ભવત્ સ્કન્ધકષણં, વૃષાઃ કુર્યુઃ કદા મયિ ? ॥ ૧૪૩ ॥
 વને પદ્માસનાસીનં, કોડસ્થિતમૃગાર્ભકમ્ ।
 કદાડઘ્નાસ્યન્તિ વક્ત્રે માં, જરન્તો મૃગયૂથપાઃ ? ॥ ૧૪૪ ॥
 શત્રૌ મિત્રે તૃણે શ્લેષે, સ્વર્ણેડશ્મનિ મણૌ મૃદ્ધિ ।
 મોક્ષે ભવે ભવિષ્યામિ, નિર્વિશેષમતિઃ કદા ? ॥ ૧૪૫ ॥
 અધિરોઢું ગુણશ્રેણિં, નિઃશ્રેણીં મુક્તિવેશ્મનઃ ।
 પરાનન્દલતાકન્દાન્ કુર્યાદિતિ મનોરથાન્ ॥ ૧૪૬ ॥
 ઈત્યાહોરાત્રિકીં ચર્યા-મપ્રમત્તઃ સમાચરન્ ।
 યથાવદુક્તવૃત્તસ્થો, ગૃહસ્થોડપિ વિશુદ્ધ્યતિ ॥ ૧૪૭ ॥
 સોડથાવશ્યકયોગાનાં, ભડ્ગે મૃત્યોરથાગમે ।
 કૃત્વા સંલેખનામાદૌ, પ્રતિપદ ય સંયમમ્ ॥ ૧૪૮ ॥
 જન્મદીક્ષાજ્ઞાનમોક્ષ-સ્થાનેષુ શ્રીમદર્હતામ્ ।
 તદભાવે ગૃહેડરણ્યે, સ્થણિડલે જન્તુવર્જિતે ॥ ૧૪૯ ॥
 ત્યકૃત્વા યતુર્વિધાહારં, નમસ્કારપરાયણઃ ।
 આરાધનાં વિધાયોચ્ચૈ-શ્ચતુઃશરણમાશ્રિતઃ ॥ ૧૫૦ ॥
 ઈહલોકે પરલોકે, જીવિતે મરણે તથા ।
 ત્યકૃત્વાશંસાં નિદાનં ય, સમાધિસુધયોક્ષિતઃ ॥ ૧૫૧ ॥
 પરીષહોપસર્ગેભ્યો, નિર્ભીકો જિનભક્તિભાક્ ।
 પ્રતિપદેત મરણ-માનન્દઃ શ્રાવકો યથા ॥ ૧૫૨ ॥
 પ્રાપ્તઃ સ કલ્પેષ્વિન્દ્રત્વ-મન્યદ્વા સ્થાનમુત્તમમ્ ।
 મોદતેડનુત્તરપ્રાજય-પુણ્યસંભારભાક્ તતઃ ॥ ૧૫૩ ॥

ચ્યુત્વોત્પદ મનુષ્યેષુ, ભુક્ત્વા ભોગાન્ સુદુર્લભાન્ ।
 વિરક્તો મુક્તિમાપ્નોતિ, શુદ્ધાત્માન્તર્ભવાષ્ટકમ્ ॥ ૧૫૪ ॥
 ઈતિ સંક્ષેપતઃ સમ્યગ્, રત્નત્રયમુદીરિતમ્ ।
 સર્વોડપિ યદનાસાઘ, નાસાદયતિ નિર્વૃતિમ્ ॥ ૧૫૫ ॥

• • • • •
 યતુર્થઃ પ્રકાશઃ

• આઘાક્ષરો •

આઆઆ‘અય’‘અય’ (૫), સ્યુઃપવીતઉ (૧૦),
 કોવિજાઉ‘અસૂ’ (૧૫), કૌતઆધકો (૨૦), ઈલોક્ષાવિ‘અદા’
 (૨૫), ઈકુવપનિ (૩૦), કહએતમ (૩૫), ત‘અનિ’મમદી (૪૦),
 સમતતમ (૪૫), આરરા‘અસ્ત’‘અમ’ (૫૦), પ્રકરાસ્નિસા (૫૫),
 ‘અશૌ’યશકઈ (૬૦), ઈપિશોસંશ્રો (૬૫), નસએ‘અચ્ચૈ’ય (૭૦),
 યોરનમમૈ (૭૫), શુશકસયઃ (૮૦), યેક્ષ‘અસં’તિસ (૮૫),
 સંજેસ‘અન’પ્રા (૯૦), દીસ્વાસંધ‘અપા’ (૯૫), આનનિસૂ‘અબ’
 (૧૦૦), રધકલોવે (૧૦૫), નિ‘અકા’માપ્રાભા (૧૧૦), વિસમોનમુ
 (૧૧૫), મુમેમા‘અપા’દી (૧૨૦), કૂઆતીપસ્યા (૧૨૫),
 વાપૃસિંજસં (૧૩૦), શ્વિપૂપ્રજસુપ્ર (૧૩૬)
 આત્મૈવ દર્શનજ્ઞાન-ચારિત્રાણ્યથવા યતેઃ ।
 યત્તદાત્મક એવૈષ, શરીરમધિતિષ્ઠતિ ॥ ૧ ॥
 આત્માનમાત્મના વેત્તિ, મોહત્યાગાઘ આત્મનિ ।
 તદેવ તસ્ય ચારિત્રં, તજ્જ્ઞાનં તસ્ય દર્શનમ્ ॥ ૨ ॥

आत्माज्ञानभवं द्युःभ-मात्मज्ञानेन उच्यते ।
 तपसाऽप्यात्मविज्ञान-हीनेश्लेत्तुं न शक्यते ॥ ३ ॥
 अयमात्मैव चिद्रूपः, शरीरी कर्मयोगतः ।
 ध्यानाग्निदग्धकर्मा तु, सिद्धात्मा स्यान्निरञ्जनः ॥ ४ ॥
 अयमात्मैव संसारः, कषायेन्द्रियनिर्जितः ।
 तमेव तद्विजेतारं, मोक्षमाहुर्मनीषिणः ॥ ५ ॥
 स्युः कषायाः क्रोधमान-मायालोभाः शरीरिणाम् ।
 यतुर्विधास्ते प्रत्येकं, भेदैः संज्वलनादिभिः ॥ ६ ॥
 पक्षं संज्वलनः प्रत्याभ्यानो मासयतुष्टयम् ।
 अप्रत्याभ्यानको वर्ष, जन्मानन्तानुबन्धक ॥ ७ ॥
 वीतरागयतिश्चाह-सम्यग्दृष्टित्वघातकाः ।
 ते देवत्वमनुष्यत्व-तिर्यक्त्वनरकप्रदाः ॥ ८ ॥
 तत्रोपतापकः क्रोधः, क्रोधो वैरस्य कारणम् ।
 द्युर्गतेर्वर्तनी क्रोधः, क्रोधः शमसुभार्गवा ॥ ९ ॥
 उत्पद्यमानः प्रथमं, दहत्येव स्वमाश्रयम् ।
 क्रोधः कृशानुवत्पश्चा-दन्यं दहति वा न वा ॥ १० ॥
 क्रोधवह्नेस्तदह्लाय, शमनाय शुभात्मभिः ।
 श्रयणीया क्षमैकैव, संयमाराभसारणिः ॥ ११ ॥
 विनयश्रुतशीलानां, त्रिवर्गस्य य घातकः ।
 विवेकलोयनं लुम्पन्, मानोऽन्धङ्करणो नृणाम् ॥ १२ ॥
 ज्ञातिलाभकुलैश्चर्य-भलरूपतपःश्रुतेः ।
 कुर्वन् महं पुनस्तानि, हीनानि लभते जनः ॥ १३ ॥

उत्सर्पयन् द्योषशाभा, गुणमूलान्यधो नयन् ।
 उन्मूलनीयो मानद्रु-स्तन्मार्दवसरित्प्लवैः ॥ १४ ॥
 असूनुतस्य जननी, परशुः शीलशापिनः ।
 जन्मभूमिरविद्यानां, माया द्युर्गतिकारणम् ॥ १५ ॥
 कौटिल्यपटवः पापा, मायया भकवृत्तयः ।
 सुवनं वञ्चयमाना, वञ्चयन्ते स्वमेव हि ॥ १६ ॥
 तदाज्वमलौषध्या, जगदानन्दहेतुना ।
 जयेज्जगद्द्रोहकरीं, मायां विषधरीमिव ॥ १७ ॥
 आकरः सर्वदोषाणां, गुणग्रसनराक्षसः ।
 कन्दो व्यसनवल्लीनां, लोभः सर्वार्थबाधकः ॥ १८ ॥
 धनहीनः शतमेकं, सडस्रं शतवानपि ।
 सडस्राधिपतिर्लक्षं, कोटिं लक्षेश्वरोऽपि य ॥ १९ ॥
 कोटीश्वरो नरेन्द्रत्वं, नरेन्द्रश्चकवर्तिताम् ।
 यकवर्ती य देवत्वं, देवोऽपीन्द्रत्वमिच्छति ॥ २० ॥
 ईन्द्रत्वेऽपि हि संप्राप्ते, यद्विच्छा न निवर्तते ।
 मूले लघीयांस्तल्लोभः, शराव ईव वर्धते ॥ २१ ॥
 लोभसागरमुद्वेल-मतिवेलं मडामतिः ।
 संतोषसेतुबन्धेन, प्रसरन्तं निवारयेत् ॥ २२ ॥
 क्षान्त्या क्रोधो मृदुत्वेन, मानो मायाज्वेन य ।
 लोभश्चानीडया ज्ञेयाः, कषाया ईति संग्रहः ॥ २३ ॥
 विनेन्द्रियजयं नैव, कषायाञ्जेतुमीश्वरः ।
 उच्यते हैमनं ज्ञायं, न विना ज्वलितानलम् ॥ २४ ॥

अटान्तैरिन्द्रियडयै-श्चलैरपथगामिभिः ।
 आकृष्य नरकारण्ये, जन्तुः सपट्टि नीयते ॥ २५ ॥
 ईन्द्रियैर्विजितो जन्तुः, कषायैरभिभूयते ।
 वीरैः कृष्टेष्टकः पूर्वं, वप्रः कैः कैर्न ञ्जयते ? ॥ २६ ॥
 कुलघाताय पाताय, बन्धाय य वधाय य ।
 अनिर्जितानि ज्ञायन्ते, करणानि शरीरिणाम् ॥ २७ ॥
 वशास्पर्श-सुभास्वाद-प्रसारितकरः करी ।
 आलानबन्धनकुलेश-मासादयति तत्क्षणात् ॥ २८ ॥
 पयस्यगाधे विचरन्, गिलन् गलगतामिषम् ।
 भैतिकस्य करे दीनो, मीनः पतति निश्चितम् ॥ २९ ॥
 निपतन् मत्तमातङ्ग-कपोले गन्धलोलुपः ।
 कर्षतालतलाघाताद्, मृत्युमाप्नोति षट्पटः ॥ ३० ॥
 कनकच्छेदसंकाश-शिखालोकविमोहितः ।
 रत्नसेन पतन् दीपे, शलभो लभते मृतिम् ॥ ३१ ॥
 उरिणो हारिणीं गीति-माकर्षयितुमुद्दधुरः ।
 आकर्षाकृष्टयापस्य, याति व्याधस्य वेध्यताम् ॥ ३२ ॥
 अेवं विषय अेकेकः, पञ्चत्वाय निषेवितः ।
 कथं छि युगपत् पञ्च, पञ्चत्वाय भवन्ति न ? ॥ ३३ ॥
 तद्विन्द्रियजयं कुर्याद्, मनःशुद्धया मडामतिः ।
 यां विना यमनियमैः, कायकुलेशो वृथा नृणाम् ॥ ३४ ॥
 मनःक्षपायरो आम्य-त्रपशङ्कं निरङ्कुशः ।
 प्रपातयति संसारा-डवर्तगर्ते जगत्त्रयीम् ॥ ३५ ॥

तप्यमानांस्तपो मुक्तौ, गन्तुकामान् शरीरिणः ।
 वात्येव तरलं येतः, क्षिपत्यन्यत्र कुत्रचित् ॥ ३६ ॥
 अनिरुद्धमनस्कः सन्, योगश्चर्द्धां दधाति यः ।
 पद्भ्यां जिगमिषुर्ग्रामं, स पङ्गुरिव उच्यते ॥ ३७ ॥
 मनोरोधे निरुध्यन्ते, कर्माण्यपि समन्ततः ।
 अनिरुद्धमनस्कस्य, प्रसरन्ति छि तान्यपि ॥ ३८ ॥
 मनःकपिरयं विश्व-परिभ्रमणलम्पटः ।
 नियन्त्रणीयो यत्नेन, मुक्तिमिच्छुम्भिरात्मनः ॥ ३९ ॥
 दीपिका भवनिर्वाणा, निर्वाणपथदर्शिनी ।
 अेकेव मनसः शुद्धिः, समाम्नाता मनीषिभिः ॥ ४० ॥
 सत्यां छि मनसः शुद्धौ, सन्त्यसन्तोऽपि सद्गुणाः ।
 सन्तोऽप्यसत्यां नो सन्ति, सैव कार्या बुधैस्ततः ॥ ४१ ॥
 मनःशुद्धिमभिभ्राणा, ये तपस्यन्ति मुक्तये ।
 त्यक्त्वा नावं (सुजाभ्यां ते, तितीर्षन्ति मडावर्णवम् ॥ ४२ ॥
 तपस्विनो मनःशुद्धि-विनात्मूतस्य सर्वथा ।
 ध्यानं भलु मुधा यक्षु-र्विकलस्येव दर्पणः ॥ ४३ ॥
 तदवश्यं मनःशुद्धिः, कर्तव्या सिद्धिमिच्छता ।
 तपःश्रुतयमप्रायैः, किमन्यैः, कायदण्डनैः ॥ ४४ ॥
 मनशुद्धयै य कर्तव्यो, रागद्वेषविनिर्जयः ।
 कालुष्यं येन छित्वात्मा, स्वस्वर्ूपेऽवतिष्ठते ॥ ४५ ॥
 आत्मायत्तमपि स्वान्तं, कुर्वतामपि योगिनाम् ।
 रागाद्विभिः समाकम्य, परायत्तं विधीयते ॥ ४६ ॥

રક્ષમાણમપિ स्वान्तं, समादाय मनाङ् मिषम् ।
 पिशाया एव रागाद्या-शछलयन्ति मुहुर्मुहुः ॥ ४७ ॥
 रागादितिभिरध्वस्त-ज्ञानेन मनसा जनः ।
 अन्धेनान्ध एवाકૃષ્ટઃ, પાત્યતે નરકાવટે ॥ ૪૮ ॥
 अस्ततन्दैरतः पुंभि-र्निर्वाणपदकाङ्क्षिभिः ।
 विधातव्यः समत्वेन, रागद्वेषद्विषजजयः ॥ ४९ ॥
 અમન્દાનન્દજનને, સામ્યવારિણિ મજ્જતામ્ ।
 જાયતે સહસા પુંસાં, રાગદ્વેષમલક્ષયઃ ॥ ૫૦ ॥
 પ્રણિહન્તિ ક્ષણાર્ધેન, સામ્યમાલમ્બ્ય કર્મ તત્ ।
 यत्र उन्यात्ररस्तीव्र-तपसा जन्मकोटिभिः ॥ ५१ ॥
 કર્મ જીવં ચ સંશ્લિષ્ટં, પરિજ્ઞાતાત્મનિશ્ચયઃ ।
 विभित्रीकुरुते साधुः, सामायिकशलाक्या ॥ ५२ ॥
 રાગાદિધ્વાન્તવિધ્વંસે, કૃતે સામાયિકાંશુના ।
 स्वस्मिन् स्वरूपं पश्यन्ति, योगिनः परमात्मनः ॥ ५३ ॥
 સ્નિહ્યન્તિ જન્તવો નિત્યં, વૈરિણોડપિ પરસ્પરમ્ ।
 अपि स्वार्थकृते साम्य-त्माजः साधो प्रभावतः ॥ ५४ ॥
 સામ્યં સ્યાન્નિર્મમત્વેન, તત્કૃતે ભાવનાઃ શ્રયેત્ ।
 अनित्यतामशरणां, ભવમેકત્વમન્યતામ્ ॥ ૫૫ ॥
 અશૌચમાશ્રવવિધિં, સંવરં કર્મનિર્જરામ્ ।
 धर्मस्वाभ्याततां लोकं, દ્વાદશીં બોધિભાવનામ્ ॥ ૫૬ ॥
 યત્રાતસ્તત્ર મધ્યાહ્ને, યન્મધ્યાહ્ને ન તન્નિશિ ।
 निरीक्ष्यते ભવેડસ્મિન્ હી !, પદાર્થાનામનિત્યતા ॥ ૫૭ ॥

शरीरं देखिनां सर्व-पुरुषार्थनिबन्धनम् ।
 प्रयष्टपवनोद्भूत-घनाघनविनश्चरम् ॥ ५८ ॥
 કલ્લોલચપલા લક્ષ્મીઃ, સડ્ગમાઃ સ્વપ્નસંનિભાઃ ।
 वात्याव्यतिकरोत्क्षिप्त-तूलतुल्यं य यौवनम् ॥ ५९ ॥
 ઇત્યનિત્યં જગદ્વૃત્તં, સ્થિરચિત્તઃ પ્રતિક્ષણમ્ ।
 तृष्णाकृष्णाहिमन्त्राय-निर्ममत्वाय यिन्तयेत् ॥ ६० ॥
 ઇન્દ્રોપેન્દ્રાદયોડપ્યેતે, યન્મૃત્યોર્યાન્તિ ગોચરમ્ ।
 અહો ! તદન્તકાતડ્કે, કઃ શરણ્યઃ શરીરિણામ્ ॥ ૬૧ ॥
 पितुर्मातुः स्वसुभ्रातु-स्तनयानां य पश्यताम् ।
 અત્રાણો નીયતે જન્તુઃ, કર્મભિર્યમસન્નિ ॥ ૬૨ ॥
 शोयन्ते स्वजनानन्तं, नीयमानान् स्वकर्मभिः ।
 नेष्यमाणं तु शोयन्ति, नात्मानं मूढबुद्धयः ॥ ६३ ॥
 સંસારે દુઃખદાવાગ્નિ-જ્વલજ્જવાલાકરાલિતે ।
 वने मृगार्भकस्येव, शरणां नास्ति देखिनः ॥ ६४ ॥
 શ્રોત્રિયઃ શ્વપચઃ સ્વામી, પત્તિબ્રહ્મા કૃમિશ્ચ સઃ ।
 संसारनाट्ये नटवत्, संसारी उन्त ! येष्टते ॥ ६५ ॥
 ન યાતિ કતમાં યોનિં, કતમાં વા ન મુગ્યતિ ।
 संसारी कर्मसम्बन्धा-दवक्यकुटीमिव ॥ ६६ ॥
 સમસ્તલોકાકાશેડપિ, નાનારૂપૈઃ સ્વકર્મતઃ ।
 वालाग्रमपि तत्रास्ति, यत्र स्पृष्टं शरीरिभिः ॥ ६७ ॥
 એક ઉત્પદ્યતે જન્તુ-રેક એવ વિપદ્યતે ।
 कर्माण्यनुभवत्येकः, प्रयितानि भवान्तरे ॥ ६८ ॥

अन्धैस्तेनार्जितं वित्तं, भूयः संभूय भुज्यते ।
 स त्वेको नरककोडे, क्लिश्यते निजकर्मभिः ॥ ६८ ॥
 यत्रान्यत्वं शरीरस्य, वैसदृश्याच्छरीरिणः ।
 धनबन्धुसहायानां, तत्रान्यत्वं न दुर्वयम् ॥ ७० ॥
 यो देहधनबन्धुभ्यो, त्रिभ्रमात्मानमीक्षते ।
 क्व शोकशङ्कुना तस्य, उन्तातङ्कः प्रतन्यते ॥ ७१ ॥
 रसासृङ्मांसमेदोऽस्थि-मज्जाशुक्रान्त्रवर्यसाम् ।
 अशुयीनां पदं कायः, शुक्यित्वं तस्य तत्कुतः ? ॥ ७२ ॥
 नवस्रोतःस्रवद्विस्र-रसनिःस्यन्दपिच्छले ।
 देहेऽपि शौचसङ्कल्पो, मलन्मोहविजृम्भितम् ॥ ७३ ॥
 मनोवाङ्कायकर्माणि, योगाः कर्म शुभाशुभम् ।
 यदाश्रवन्ति जन्तूना-माश्रवास्तेन कीर्तिताः ॥ ७४ ॥
 मैत्र्यादिवसितं येतः, कर्म सूते शुभात्मकम् ।
 कषायविषयाकान्तं, वितनोत्यशुभं पुनः ॥ ७५ ॥
 शुभार्जनाय निर्मित्यं, श्रुतज्ञानाश्रितं वयः ।
 विपरीतं पुनर्ज्ञेय-मशुभार्जनहेतवे ॥ ७६ ॥
 शरीरेण सुगुप्तेन, शरीरी यिनुते शुभम् ।
 सततारम्भिणा जन्तु-घातकेनाशुभं पुनः ॥ ७७ ॥
 कषाया विषया योगाः, प्रमादाविरती तथा ।
 मिथ्यात्वमार्तरौद्रे ये-त्यशुभं प्रति हेतवः ॥ ७८ ॥
 सर्वेषामाश्रवाणां तु, निरोधः संवरः स्मृतः ।
 स पुनर्भिद्यते द्वेषा, द्रव्यभावविभेदतः ॥ ७९ ॥

यः कर्मपुद्गलादान-च्छेदः स द्रव्यसंवरः ।
 भवहेतुक्रियात्यागः, स पुनर्भावसंवरः ॥ ८० ॥
 येन येन ह्युपायेन, रुध्यते यो य आश्रवः ।
 तस्य तस्य निरोधाय, स स योज्यो मनीषिभिः ॥ ८१ ॥
 क्षमया मृदुभावेन, ऋजुत्वेनाऽप्यनीहया ।
 क्रोधं मानं तथा मायां, लोभं रुन्ध्याद्यथाक्रमम् ॥ ८२ ॥
 असंयमकृतोत्सेकान्, विषयान् विषसंनिभान् ।
 निराकुर्यादभ्रष्टेन, संयमेन मलामतिः ॥ ८३ ॥
 तिसृभिर्गुप्तिभिर्योगान्, प्रमादं याप्रमादतः ।
 सावद्ययोगदानेना-ऽविरतिं यापि साधयेत् ॥ ८४ ॥
 सदृशनेन मिथ्यात्वं, शुभस्थैर्येषां येतसः ।
 विजयेतार्तरौद्रे य, संवरार्थं कृतोद्यमः ॥ ८५ ॥
 संसारभीजभूतानां, कर्मणां जरणाद्विह ।
 निर्जरा सा स्मृता द्वेषा, सकामा कामवर्जिता ॥ ८६ ॥
 ज्ञेया सकामा यमिना-मकामा त्वन्यदेहिनाम् ।
 कर्मणां इलवत्पाको, यदुपायात् स्वतोऽपि हि ॥ ८७ ॥
 सदोषमपि दीप्तेन, सुवर्णां वलिना यथा ।
 तपोऽग्निना तप्यमान-स्तथा ज्वो विशुध्यति ॥ ८८ ॥
 अनशनमौनोदर्यं, वृत्तेः संक्षेपणं तथा ।
 रसत्यागस्तनुक्लेशो, लीनतेति भडिस्तपः ॥ ८९ ॥
 प्रायश्चित्तं वैयावृत्त्यं, स्वाध्यायो विनयोऽपि य ।
 व्युत्सर्गोऽथ शुभं ध्यानं, षोढेत्याभ्यन्तरं तपः ॥ ९० ॥

दीप्यमाने तपोवह्नी, आत्मे याभ्यन्तरेऽपि य ।
 यमी जरति कर्माणि, दृष्टराश्यपि तत्क्षणात् ॥ ८१ ॥
 स्वाभ्यातः भ्रु धर्मोऽयं, भगवद्भिर्भिर्जिनोत्तमैः ।
 यं समालम्बमानो छि, न मज्जेद् भवसागरे ॥ ८२ ॥
 संयमः सूनुतं शौचं, ब्रह्माकिञ्चनता तपः ।
 क्षान्तिर्मादवमृजुता, मुक्तिश्च दशधा स तु ॥ ८३ ॥
 धर्मप्रभावातः कल्प-द्रुमाद्या ददतीप्सितम् ।
 गोयरेऽपि न ते यत्स्यु-रधर्माधिष्ठितात्मनाम् ॥ ८४ ॥
 अपारे व्यसनाऽम्भोधौ, पतन्तं पाति द्देखिनम् ।
 सदा सविधवर्त्येक-बन्धुधर्मोऽतिवत्सलः ॥ ८५ ॥
 आप्लावयति नाम्भोधि-राश्यासयति याम्बुदः ।
 यन्मर्डी स प्रभावोऽयं, ध्रुवं धर्मस्य केवलः ॥ ८६ ॥
 न ज्वलत्यनलस्तिर्यग्, यद्दूर्ध्वं वाति नानिलः ।
 अयिन्त्यमहिमा तत्र, धर्म एव निबन्धनम् ॥ ८७ ॥
 निरालम्बा निराधारा, विश्वाधारा वसुंधरा ।
 यस्यावतिष्ठते तत्र, धर्मादन्यत्र कारणम् ॥ ८८ ॥
 सूर्यायन्द्रमसावेतौ, विश्वोपकृतिहेतवे ।
 उदयेते जगत्यस्मिन्, नूनं धर्मस्य शासनात् ॥ ८९ ॥
 अबन्धूनामसौ बन्धु-रसप्तीनामसौ सप्ता ।
 अनाथानामसौ नाथो, धर्मो विश्वैकवत्सलः ॥ १०० ॥
 रक्षोयक्षोरगव्याघ्र-व्यालानलगरादयः ।
 नापकर्तुमलं तेषां, यैर्धर्मः शरणां श्रितः ॥ १०१ ॥

धर्मो नरकपाताल-पातादवति द्देखिनः ।
 धर्मो निरुपमं यच्छ-त्यपि सर्वज्ञवैभवम् ॥ १०२ ॥
 कटिस्थकरवेशाभ-स्थानकस्थनराकृतिम् ।
 द्रव्यैः पूर्णं स्मरेल्लोकं, स्थित्युत्पत्तिव्ययात्मकैः ॥ १०३ ॥
 लोको जगत्त्रयाकीर्णो, भुवः सप्तात्र वेष्टिताः ।
 धनाम्भोधिभडावात्-तनुवातैर्भडाबलैः ॥ १०४ ॥
 वेत्रासनसमोऽधस्तान्, मध्यतो ऽल्लरीनिभः ।
 अत्रे मुरजसङ्काशो, लोकः स्यादेवमाकृतिः ॥ १०५ ॥
 निष्पादितो न केनाऽपि, न धृतः केनयिष्य सः ।
 स्वयंसिद्धो निराधारो, गगने किन्त्ववस्थितः ॥ १०६ ॥
 अकामनिर्जराऽपात्, पुण्याज्जन्तोः प्रजायते ।
 स्थावरत्वात्त्रसत्वं वा, तिर्यङ्कत्वं वा कथञ्चन ॥ १०७ ॥
 मानुष्यमार्थदेशश्च, जातिः सर्वाक्षपाटवम् ।
 आयुश्च प्राप्यते तत्र, कथञ्चित्कर्मलाघवात् ॥ १०८ ॥
 प्राप्तेषु पुण्यतः श्रद्धा-कथकश्रवणेष्वपि ।
 तत्त्वनिश्चयः तद्, भोधिरत्नं सुदुर्लभम् ॥ १०९ ॥
 भावनाभिरविश्रान्त-मिति भावितमानसः ।
 निर्ममः सर्वभावेषु, समत्वमवलम्बते ॥ ११० ॥
 विषयेभ्यो विरक्तानां, साम्यवासितयेतसाम् ।
 उपशाभ्येत् कषायाग्नि-र्भोधिदीपः समुन्मिषेत् ॥ १११ ॥
 समत्वमवलम्ब्याथ, ध्यानं योगी समाश्रयेत् ।
 विना समत्वमारब्धे, ध्याने स्वात्मा विडम्ब्यते ॥ ११२ ॥

भोक्षः कर्मक्षयादेव, स यात्मज्ञानतो भवेत् ।
 ध्यानसाध्यं मतं तस्य, तद्भयानं हितमात्मनः ॥ ११३ ॥
 न साम्येन विना ध्यानं, न ध्यानेन विना य तत् ।
 निष्कम्पं ज्ञायते तस्माद्-द्वयमन्योन्यकारणम् ॥ ११४ ॥
 मुहूर्तान्तर्मनःस्थैर्यं, ध्यानं छद्मस्थयोगिनाम् ।
 धर्म्यं शुक्लं य तद् द्वेषा, योगरोधस्त्वयोगिनाम् ॥ ११५ ॥
 मुहूर्तात् परतश्चिन्ता, यद्वा ध्यानान्तरं भवेत् ।
 भद्रवर्थसंकमे तु स्याद्, दीर्घाडपि ध्यानसंततिः ॥ ११६ ॥
 मैत्री-प्रमोद-कारुण्य-माध्यस्थानि नियोजयेत् ।
 धर्म्यध्यानमुपस्कर्तुं, तद्धि तस्य रसायनम् ॥ ११७ ॥
 मा कार्षीत् कोडपि पापानि, मा य भूत् कोडपि दुःभितः ।
 मुख्यतां जगदप्येषा, मतिर्मेत्री निगद्यते ॥ ११८ ॥
 अपास्ताशेषदोषाणां, वस्तुतत्त्वावलोकिनाम् ।
 गुणेषु पक्षपातो यः, स प्रमोदः प्रकीर्तितः ॥ ११९ ॥
 दीनेष्वार्त्तेषु भीतेषु, यायमानेषु ज्वितम् ।
 प्रतीकारपरा बुद्धिः, कारुण्यमभिधीयते ॥ १२० ॥
 कूरकर्मसु निःशङ्कं, देवतागुरुनिन्देषु ।
 आत्मशंसिषु योपेक्षा, तन्माध्यस्थमुदीरितम् ॥ १२१ ॥
 आत्मानं भावयन्नाभि-र्भावनाभिर्महाभितः ।
 त्रुटितामपि संघत्ते, विशुद्धध्यानसंततिम् ॥ १२२ ॥
 तीर्थं वा स्वस्थताहेतु, यत्तद्वा ध्यानसिद्धये ।
 कृतासनजयो योगी, विविक्तं स्थानमाश्रयेत् ॥ १२३ ॥

पर्यङ्कवीरवज्राब्ज-भद्रदण्डासनानि य ।
 उत्कटिका गोदोडिका, कायोत्सर्गस्तथासनम् ॥ १२४ ॥
 स्याज्जङ्घयोरधोभागे, पादोपरि कृते सति ।
 पर्यङ्को नाभिगोत्तान-दक्षिणोत्तरपाणिकः ॥ १२५ ॥
 वामोडखिर्दक्षिणोर्ध्वं, वामोर्परि दक्षिणः ।
 क्रियते यत्र तद्दीरो-यितं वीरासनं स्मृतम् ॥ १२६ ॥
 पृष्ठे वज्राकृतीभूते, द्योभ्यां वीरासने सति ।
 गृह्णीयात् पादयोर्यत्रा, -ङ्गुष्ठौ वज्रासनं तु तत् ॥ १२७ ॥
 सिंहासनाधिर्दृढस्या-सनापनयने सति ।
 तथैवावस्थितिर्या ता-मन्ये वीरासनं विदुः ॥ १२८ ॥
 जङ्घाया मध्यभागे तु, संश्लेषो यत्र जङ्घया ।
 पद्मासनमिति प्रोक्तं, तदासनवियक्षणैः ॥ १२९ ॥
 संपुटीकृत्य मुष्काग्रे, तलपादौ तथोपरि ।
 पाणिकच्छपिकां कुर्याद्, यत्र भद्रासनं तु तत् ॥ १३० ॥
 श्लिष्टाङ्गुली श्लिष्टगुल्फौ, भ्रूश्लिष्टोर् प्रसारयेत् ।
 यत्रोपविश्य पादौ तद्, दण्डासनमुदीरितम् ॥ १३१ ॥
 पूतपार्श्व-समायोगे, प्राङ्मुखिकासनम् ।
 पार्श्वभ्यां तु भुवस्त्यागे, तत्स्याद्गोदोडिकासनम् ॥ १३२ ॥
 प्रलम्बितभुजद्वन्द्व-मूर्ध्वस्थस्यासितस्य वा ।
 स्थानं कायानपेक्षं यत्, -कायोत्सर्गः स कीर्तितः ॥ १३३ ॥
 ज्ञायते येन येनेह, विहितेन स्थिरं मनः ।
 तत्तदेव विधातव्य-मासनं ध्यानसाधनम् ॥ १३४ ॥

सुभासनसमासीनः, सुश्लिष्टाधरपल्लवः ।
नासाग्रन्यस्तटङ्गद्वन्द्वो, दन्तैर्दन्तानसंस्पृशन् ॥ १३५ ॥
प्रसन्नवदनः पूर्वा-भिमुखो वाप्युदङ्मुखः ।
अप्रमत्तः सुसंस्थानो, ध्याता ध्यानोद्यतो भवेत् ॥ १३६ ॥

